

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Lipin pučkoškolac

Školska godina 2000/2001. broj 6 godina VI.

dražba Vesne Parun

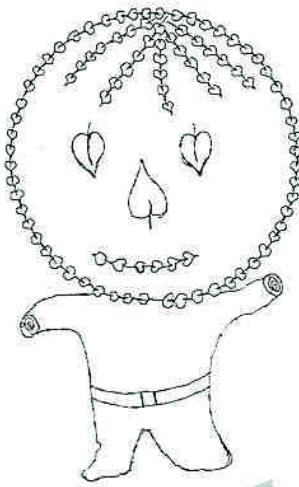

Društvo u školskim klupama

kritičko oko

NOVO tisućljeće

izleti, putovanja, ekskurzije ...

UVODNIK

Milenijski broj Lipinog pučkoškolca upravo je pred vama. Kao što već primjećujete, imamo za vas novost: izlazimo dva puta godišnje. Ovaj polugodišnji broj posvećen je učenicima nižih razreda što ne znači da i oni stariji neće pronaći i za sebe ponešto.

Naši novinari i ovaj put su bili vrijedni, te im nisu promakla školska zbivanja tijekom polugodišta. Prateći događanja u školi i oko nje, oni su budno osluškivali zanimanja i potrebe učenika naše škole kako bi list bio svima zanimljiv i pristupačan. U listu ćete pronaći i neke nove rubrike (npr. za ljubitelje misterija donosimo nešto o rado gledanoj seriji "Dosje X"), a ostalo potražite sami.

Rješavajte križaljke, osmosmjerke i uživajte u novom tisućljeću uz Lipin pučkoškolac, najbolji list za suzbijanje dosade.

Uredništvo

MINI MLJEKARA GORAN I JELENA d.o.o.

S. Radića 20, 49216 Desinić, Tel./fax: 049-343 686, Tel.: 049-343 731

Veronika
Mini mljekara „Goran i Jelena“ d.o.o.
Desinić, reg. br. M.P.Š. 1072

Mliječni proizvodi

Proizvedeno iz pasteriziranog mlijeka
Sastav: 80% mliječne masti u suhoj tvari
i 18% vode

Čuvati na temp. od +4°C do +8°C
Sadržaj 250g
Upotrebljivo do:

Barcode: 859889 6222189

Illustrations of a house and a landscape at the bottom of the logo.

SADRŽAJ

Novo tisućljeće	3
Škola u 21. stoljeću	4
Kruške i jabuke	5
Kritičko oko	6
Gostovanja u školi	8
Kazalištarije	9
Izleti, putovanja	10
GLOBE program, matematika	12
Informatika	13
Stranice prvaša	14
Prvašići pričaju	16
Literarno-likovne stranice	17
Dosje X	22
Knjižnica	23
Žargonizmi, sandučić	24
Strip	25
Razbibriga	26

IMPRESUM

IMPRESUM
IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

list učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Školska godina 2000./2001.
siječanj 2001.
broj 6, godina izlaženja VI.

Adresa uredništva:
OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-541
fax: 049/289-164
e-mail: os-mg@hi.hinet.hr

Nakladnik:
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:
Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:
Valerija Benko, 8.a
Božica Šenjug, 8.a
Mirjana Poštek, 8.c

Novinari:
Anica Šenjug, 6.a, Ana Novina, 6.a,
Janko Škudar, 7.b, Ivana Anušić, 7.b,
Mario Sviben, 7.b i ostali suradnici iz
drugi razreda

Unos teksta:
Napredni informatičari

Odgovorna urednica:
Ines Krušelj-Vidas, prof.

Grafičko oblikovanje:
Drago Tadić, prof.

Fotografije:
FOTO grupa

Tiskat:
"Službeni glasnik" - Krapina

Naklada:
300 komada

Cijena:
10 kn

Evo, pred nama je, dragi učenici, dragi roditelji, drage kolege, još jedan novi izazov, novi put. Taj put, a ime mu je školska godina, uz poteškoće, brige i strelje, donosi, barem nama učiteljima, i ono najlepše – radost i ponos što pomažemo odrastanje i osamostaljenje novim naraštajima mlađih. Vama, dragi učenici, uz sve ono što je potrebno svakom mlađom čovjeku da bi odrastao, neka na prvom mjestu budu vrijednosti koje čovjeka čine duhovnim, božjim stvorenjem: poštovanje, znanje, odgovornost, suosjećanje i ljubav. Vi, dragi roditelji, pomožite svojoj djeci u tome. Vaša djeca, ne zaboravite, upijaju i u život nose veliki dio vas – vaše riječi, vaša razmišljanja, vaše ponašanje.

Neka nam je svima ovaj put, uz sve obveze i odgovornost, ugodan i ravnateljan od prve do posljednje postaje.

Željko Popović, ravnatelj

Hoteli
Mladen Šišak, 4. raz. PŠ Sv. Matej

Anketa za treće tisućljeće

Na pragu novog tisućljeća pitali smo učenike naše škole kakva su njihova očekivanja. Odgovori su različiti, ali svima je zajednička želja da nam budućnost postane svjetlijia i sretnija.

ŠTO OČEKUJEŠ OD 2001. GODINE:

- ◆ očekujem više problema
- ◆ želio bih da nema mnogo mrtvih mlađih od droge, pića; želio bih da bude mnogo sreće i zdravlja
- ◆ da se riješe problemi gladovanja, beskućništva i nezaposlenosti
- ◆ da ne postoje rasne razlike
- ◆ očekujem bolju državu, veće plaće i više radnih mjesta
- ◆ da budemo svi u slozi i da se ne svadamo
- ◆ da budu bolje ceste, veći standard ljudi, bolji međuljudski odnosi
- ◆ da svi budu za svoj rad nagrađeni
- ◆ očekujem da školski programi ne budu tako teški nego jednostavniji, kao u drugim zemljama
- ◆ mir u svijetu
- ◆ lijek za AIDS
- ◆ bolju Hrvatsku
- ◆ neki nevjerojatni izum koji bi nas uveo u novi svijet
- ◆ da svaki čovjek ima pravo na svoje mišljenje
- ◆ da ljudi žive u slobodi
- ◆ razvoj industrije
- ◆ da će razumnii ljudi uspjeti tijekom sljedećih 1000 godina očistiti okoliš
- ◆ ljudi će vjerojatno uspjeti stići na druge planete kad već sad šalju sonde do Saturna, Marsa i Jupitera
- ◆ bit će moguće obaviti operacije koje se sad još ne mogu
- ◆ otkrit će se još mnogo velikih tajni
- ◆ da u hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji bude napretka i da će Šuker dati tri puta više golova
- ◆ da će se ljudi ljepše ponašati, da će biti manje krađa i ubijanja
- ◆ pronalažak lijekova protiv smrtonosnih bolesti
- ◆ ne očekujem mnogo, mislim da će nova godina biti kao i svaka druga, jedino će se razvijati tehnologija, a možda i škola
- ◆ očekujem da se svi potruđe da naš planet ne bi bio zagađen
- ◆ da sve obitelji budu vesele i da zajedno s Bogom slave Novu godinu

ŠTO BIH ŽELIO PROMIJENITI U ŠKOLI:

- ◆ želio bih promijeniti starije učitelje koji su strogi pa se mi njih uplašimo i sve zaboravimo
- ◆ da se smanji broj satova jer su neki učenici stvarno opterećeni
- ◆ da se organizira više satova u prirodi
- ◆ da se na kraju školske godine dodijeli nagrada najboljem dežurnom učeniku
- ◆ da se uvede košarka kao aktivnost
- ◆ da učitelji više vjeruju u djecu
- ◆ da učenici više slušaju svoje učitelje
- ◆ da nema markiranja
- ◆ da učenici izraze svoja mišljenja
- ◆ skratiti nastavni sat
- ◆ da nastavni predmeti ne budu tako komplikirani
- ◆ da bude više slobodnih aktivnosti
- ◆ da se nabavi više pomoćnih sredstava za rad i učenje
- ◆ da na neki način nestane straha između učitelja i učenika
- ◆ da učitelji ne prenose svoje nezadovoljstvo na učenike
- ◆ da se stave stolice u kuhinju, gdje bi učenici sjedili za vrijeme jela
- ◆ da se napravi bazen
- ◆ da u školi postoji doktor i zubar
- ◆ da se više puta na godinu ide u kazalište
- ◆ da se učenici preko Interneta mogu družiti s učenicima iz drugih zemalja
- ◆ više življih boja na zidovima
- ◆ treba urediti ormare u učionici prirode
- ◆ treba promijeniti stolice u tehničkom kabinetu
- ◆ otvoriti više prozora u učionici matematike
- ◆ proširiti knjižnicu
- ◆ organizirati žensku šahovsku ekipu
- ◆ trebalo bi kazniti učenike koji psuju
- ◆ učitelji bi se trebali suzdržavati od psovanja i vrijeđanja učenika
- ◆ organizirati mjesечно međurazredne olimpijade
- ◆ u školi novog tisućljeća knjige ne bi postojale; svi bi imali male kompjutere koji bi stali u rukama preko kojih bismo snimili predavanje učitelja i kod kuće sve naučili

Sigurno ste na televiziji čuli da se sprema reforma školstva. Što to znači? Ne znam da li itko zna, ali su ipak trebali pitati i učenike. Mi smo pitali učenike naše škole kakvu školu u 21. stoljeću očekuju. Anketu je u razredima kojima predaje provela učiteljica Vesna Jakopović.

Na ovoj stranici naći ćete i najuspješnije radove i najzanimljivije poruke koje su svojim učiteljima uputili učenici povodom 5. listopada – Svjetskog dana učitelja.

DA SAM JA UČITELJ...

Škola, učitelji, učenici, zadaci, sve su to naše zajedničke glavobolje i svakodnevni problemi. Učitelji rade svoj posao, a mi djeca, s veseljem ili ne, moramo ih slušati, vjerovati im, ponavljati i pamtiti ono što nam oni govore. Ja znam da to nije lak posao i da ih mi djeca svojim lošim ponašanjem, nemarom i neradom živčimo, ljudimo i žalostimo. Djeca su djeca. Ne misle na budućnost i na vrijednost znanja koje se dobiva u školi, ali to nije opravданje. Ja sad u već idem u razred i poneki put razmišljam o tome što bih želio biti jednoga dana. Imam mnogo želja, mnogo mogućnosti i mnogo putova. Ponekad pozadim postati učitelj. Biti učitelj znači biti dobar i cijenjen. Treba voljeti čovjeka, djecu i domovinu. Treba moći i znati svoje znanje prenijeti drugima. Sada sam još dak i odgovara mi učiteljeva popustljivost i blagost za naše loše ponašanje.

Ali jednog dana kad ja budem učitelj, ne znam hoću li misliti isto. Želim biti dobar i uporan u širenju znanja. Svojim primjerom služit ću djeci, ljudima i domovini.

Marko Durdević, 7.a

„Moja poruka učiteljima: „Budite onakvi kakvi jeste, no imajte malo više razumijevanja prema našim nestaslučima i malim pogreškama – zar bi to bilo previše?“

Zeljka Šagud, 8.b

DA SAM JA UČITELJICA

Da sam ja učiteljica, škola bi bila prava radionica.
Crtali bi, sarali skoro svi, plesali bi i pjevali nadareni.
Učili bi brojke i slova, i sve to opet iznova.
Škola ne bi bila velika muka, već mjesto dackih nestaslučaka.
Učiteljica prava ne bih bila ja, jer škola nije zabava.

Sanja Sviben, 7.a

PERBA JABUKA

U berbi jabuka u školskom voćnjaku sudjelovali su svi razredi OŠ Matije Gupca, no sa 7.a bilo je malo problema. Naime, 7.a je zaostajao s gradivom engleskog jezika, a oni su umjesto nastave engleskog imali sat branja jabuka. Zlo je bilo i u tome što se nisu javili gospodи Zrinski već su otišli u berbu jabuka na poziv gospodina Barića. A kako su oni doživjeli berbu:

- Učiteljica je bila ljuta jer smo već bili u voćnjaku kad je ona to saznala.
- Bilo je dobro. Nisam se zaprljala.
- Jabuke su bile mrzle i bila je rosa.
- Nosili smo jabuke u sanducima u podrum.
- Neki su uzimali jabuke i u torbi i skrivali ih po džepovima.
- Bilo je šverca, i kod dečkih i kod cura.

Božica Šenjug, 8.a

Ovako je to izgledalo u školskom voćnjaku

• 6 tona jabuka •

Ovogodišnji veliki urod jabuka u školskom voćnjaku bio je povod našem razgovoru s domarom Jadrankom. Ukrali smo mu nekoliko minuta da bismo saznali nešto više o voćkama i načinu vođenja voćnjaka.

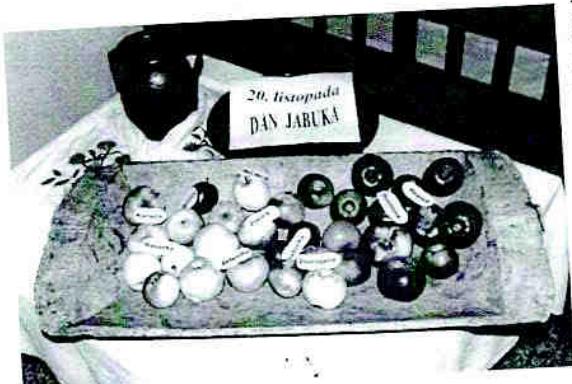
- *Tko uređuje školski voćnjak?*

Uređuju ga sada neki učenici biolozi s voditeljima gospodinom Barićem i domarima.

- *Što kažete na ovogodišnju berbu jabuka od 6 tona?*

Mislim da je to najbolja berba do sada koja se pokazala, a to možemo zahvaliti optimalnom vremenu i uvjetima.

- *Što se sve mora raditi u voćnjaku tijekom cijele godine da bi se postigla velika berba jabuka kao ove godine?* Tijekom cijele godine ima puno posla od kojih treba napomenuti zimsko rezanje i prskanje, proljetno prskanje, poslijecvatno prskanje i do kraja su još tri prskanja koja se moraju obaviti 2 mjeseca prije berbe.

- *Što je važno kod obrezivanja i zašto se voćke sade u redove?* Kod obrezivanja voćaka važan je raspored krošnje i da se vidi koje su mladice plodne, a koje nisu. Voćnjaci se sade u redove radi lakšeg obrađivanja.

- *Kakvim se lijekovima štite voćke od raznih insektata?*

Mi koristimo razne insekticide za koje se savjetujemo s agronomima.

- *Koje vrste jabuka postoje u voćnjaku?*

Pa imamo 6-7 vrsti: gloster, ajdared, božićnice, jonagold, maršanke i dr.

- *I na kraju što savjetujete početnim uzgajivačima voćnjaka?* Pa ako žele imati kvalitetan voćnjak, moraju imati kvalitetne sadnice (obično se kupuju ili cijepi na stari način), moraju obrezivati voćke na vrijeme, prskati ih i, naravno, brinuti se o voćnjaku da bi na kraju uživali plodove jabuka.

razgovara Mirjana Poštek, 8.c

Priča stotine krušaka

Branje grožda je jedan od najljepših jesenskih poslova. Tada ožive naši bregovi i skupe se generacije. I svaka generacija ima svoju priču. Upravo su priče najzrelije generacije ono što beskrajno volim. Nisam ni slutila da će na ovogodišnjoj berbi čuti priču koju znaju rijetki stanovnici mog kraja.

To je priča o kruškama tepkama. I kao što ih još uvijek ima posvuda po Zagorju, tako su i bregovi oko ujakovih vinograda ukrašeni njihovim stoljetnim stablima. Slušajući nas kako pričamo o tim kruškama vesela starica iz našeg društva nas je upitala i, naravno, zatekla pitanjem: "A zna nešči zake ih zoveju tepke?" Pljuštali su odgovori sa svih strana, a onda se bakica nasmijala i rekla: "Bile ih je strah da ne buju pretepeni."

Nije ni čekala da je pitamo zašto već je objasnila kako je carica Marija Terezija naredila svakom domaćinstvu da posadi takvu krušku, u protivnom slijede batine. Još nas je više začudilo dalje objašnjenje da je time htjela pomoći prehraniti siromašno zagorsko stanovništvo. Ljudi su te plodove sušili i mljeli u brašno. Od takvog, kruškinog brašna i pšeničnog ili kukuruznog pekli su kruh.

Od tada drugim očima gledam ta izbrzdana stabla kojima vrijeme ne može ništa. I zahvalna sam im jer su pomogla prehraniti moje Zagorce.

učiteljica Božica Lacković

DOMAĆI KOMPOT

U školskom voćnjaku ove godine nabralo se oko 6 tona jabuka. Što mislite kamo to ide? Ne morate ništa istraživati – evo odgovora: jabuke se u kuhinji spremaju za kompot. Nekima je dobar, a nekim ne. Evo što smo saznale:

- Dobar je, ali bi bil bolji da je od breskve.

- Treba biti bolje sladek, jabuke su dobre.

- Ne veljaju mi jabuke tere su nutreka v kumpotu. Ne bi smeli biti komadići jabuka nek same sok od jabuka.

- Trebali bi biti manji komadići jabuka.

Obično se veli da se o ukusima ne raspravlja, a oni koji su nezadovoljni uvijek imaju priliku u kuhinji uzeti i pojesti svježe jabuke.

Anica Šenjug i Ana Novina, 6.a

PURANI bi htjeli ići u školu

22. 9. 2000. za vrijeme prvog školskog sata u učionici tehničke kulture 6.a razred posjetili su purani. Dok je učitelj Drago F. priopovijedao o tehnici motora, na prozoru su se pojavili purani, koji su bili glasniji od učitelja. Učenici su sve to gledali i smijali se, neki su čak govorili da purani žele ići u školu i biti kao učenici. Tada je učitelj Drago F. opazio da priča na prazno i da niko ne sluša. Razlutio se te otvorio prozor i najurio purane daleko od prozora. Učenici su prasnuli u smijeh i međusobno komentirali događaj.

Ana Novina i Anica Šenjug 6.a

Gdje su sada ovi purani iz školskog dvorišta?

Sveti Nikola u Gornjoj Stubici

U povodu dana svetog Nikole u našoj školi u Gornjoj Stubici još i danas se održava tradicija da se izvede mala priredba, a onda sveti Nikola ide od razreda do razreda i dijeli darove.

Tako je bilo i danas, 6. prosinca 2000. godine u osnovnoj školi Matije Gupca. Na početku same priredbe zbor je otpjevao dvije pjesme. Lijepi i zvonki glasici malog zbora daleko su se orili. Njih vodi učiteljica Marina Pakelj. Dramska grupa pod vodstvom učiteljice Ane Šiljeg odglimila je predstavu "Sveti Nikola u našoj školi". Zbor je otpjevao još jednu pjesmu. Na kraju su djeca došla na svoje. Došao je sveti Nikola i okupljenim učenicima nižih razreda uputio nekoliko riječi, a zatim zajedno s krampusima krenuo u razrede podijeliti darove.

Anica Šenjug, 6.a

Između učitelja i djece

Sport u našoj školi i općini

U našoj školi postoji nekoliko sportskih grupa. Za učenike nižih razreda postoji sportska grupa koja se zove badminton. Vodi je učiteljica Natalija Frajtag.

Mušku nogometnu grupu vodi učitelj Radmilo Mihajlović.

Dvanaest najboljih djevojaka igra za školsku žensku rukometnu reprezentaciju. Vodi ih učiteljica Vera Stakor.

Šah u našoj školi nije tako popularan, iako šahovska grupa postiže zapažene rezultate na raznim otvorenim turnirima, na natjecanjima čak i državne razine. U toj grupi sudjelujem i ja, a vodi je gospodin Željko Žagar.

Neki učenici naše škole uključeni su u rad Triatlon kluba Rudolf Perešin. Sudjeluju na raznim natjecanjima i postižu dobre rezultate.

Ja sam još uključen u rad Nogometnog kluba Dona MG kojeg vodi Rudolf Rusan. Igrali smo utakmice u našoj kategoriji s ostalim klubovima iz Hrvatskog zagorja i u toj ligi osvojili 4. mjesto.

Juraj Haramustek, 6.b

Posjetili smo Radio Stubicu

19. 10. novinari Lipinog pučkoškolca sa svojim su učiteljicama Vesnom Jakopović i Ines Krušelj-Vidas posjetili Radio Stubicu. Pričali su s novinarima Mladenom Kukasom i Senkom Susović i razgledali studio.

Kako postati novinar?

Novinar je teško postati jer traži puno odricanja i ljubavi. Ako želiš biti novinar, onda to treba raditi s ljubavlju, a ne za novac jer je plaća mala u odnosu prema tome koliko truda i volje ulažeš u posao, više se ne izlazi. Biti novinar je teško jer si stalno pod pritiskom i stresom, moraš napraviti izvješće na vrijeme, brzo pisati i to slati u eter. Ali još si i pod pritiskom javnosti i tih ljudi o kojima se piše. Novinari su ona skupina ljudi koja ima najkraći životni vijek.

Koja škola treba za znanje novinara?

Pa najprije osoba treba imati bogatu opću kulturu. A što se tiče škole, treba ići u gimnaziju, a poslije toga upisati u studij novinarstva koji traje 4 god. Najvažniji predmet je hrvatski, zato jer treba napisati i osmislići tekst.

• Odnos prema radu

Novinar treba sam sebi naći posla, a ne čekati da mu ga netko zada. Glavni zadatak novinara je da ima vijesti do određenog vremena. Svaki novinar ima svoju rubriku: Mladen Kukas-politika, Senka Susović - kultura, a Mladen Knezić-sport. U 8 sati počinje radno vrijeme, a do 10 i 50 h novinar treba imati najmanje 4 vijesti koje će pustiti u eter. Popodne su uglavnom emisije. Neki puta imaju sastanak od 19 do 20h pa do ponoći. U većini slučajevima novinari su žene. One lakše dolaze do informacija. Na studiju novinarstva prvo se popune mjesta i 90% studenata su žene. Novinari ne smiju biti opijeni slavom jer onda izgube kriterije. Novinari koji se ne vole potruditi odustanu jer im je preteško. Novinar treba biti dobro informiran i treba imati neke svoje izvore informacija. Novinarstvo iz hobija isto može prerasti u ozbiljno novinarstvo. Novinar treba surađivati sa svima, ali zbog finansijskih mogućnosti ne mogu plaćati informaciju. Novinar treba biti 24h na dan. Samo s plaćom se ne može biti dobar novinar. Da bi se postalo dobrim novinarcem potrebno je dobro školovanje, dobra volja i entuzijazam.

Božica Šenjug, 8.a

ODVOZ KRUPNOG OTPADA

U mom selu 20. 11. 2000. odvožen je krupni otpad. Svi moji susjadi na svoje ulaze u dvorišta posložili su stare štednjake, strojeve za pranje rublja kao i ostale nepotrebne željezne predmete, a kamioni "Komusa" su to odvezli na sabiralište otpada. Kad sam to vidjela, bila sam sretna jer sam znala da to smeće neće završiti u potocima i šumarcima.

Ana Novina, 6.a

Dražba

osobnih dragocjenosti

Vesne Parun

U ponedjeljak 6. 11. 2000. našu školu posjetila je književnica Vesna Parun. Pročitala sam da se rodila 10. travnja 1922. u Šibeniku. Djatinjstvo je provela na otoku Zlarinu. Osnovne teme njezinih pjesama su ljubav, rodoljublje, toplina, šale, smijeh. Bavila se i slikarstvom.

Susret s književnicom je bio u maloj dvorani za učenike 7. i 8. razreda, ali mogli su doći i drugi učenici. Kada je dramska grupa odrecitirala dvije njene pjesme, književnica i učenici su razgovarali. Najviše je pričala o ljubavi. Rekla je da su u njezino doba djevojke kukale i da su ih dečki birali. Začudila sam se kad je izjavila da život nosi zlo i da se napatila. Saznali smo da joj je ovo možda zadnji posjet jer je teško bolesna. Sada živi u hotelu u Stubičkim Toplicama jer je stan koji je dugo otpaćivala prodala kako bi skupila novac za operaciju. Možda na liječenje otputuje u drugu zemlju.

Pročitala nam je i pričala o svojim pjesmama. Na kraju susreta bila je dražba stvari koje je Vesna Parun donijela sa sobom: marame, privjesci, olovke, boje, kape, rukavice. Najniža cijena svakog predmeta bila je 10 lipa, a učenici su podizali cijenu i do 5 kuna. Sve je bilo za kratko vrijeme rasprodano. Svi smo se dobro zabavili. Skupljeno je ukupno 55 kuna i 30 lipa. Za te novce kupit će se knjiga za školsku knjižnicu.

Vidjela sam da se i književnica razveselila na ovom susretu s nama.

Stanislav Femenić

Potpisivanje posvete

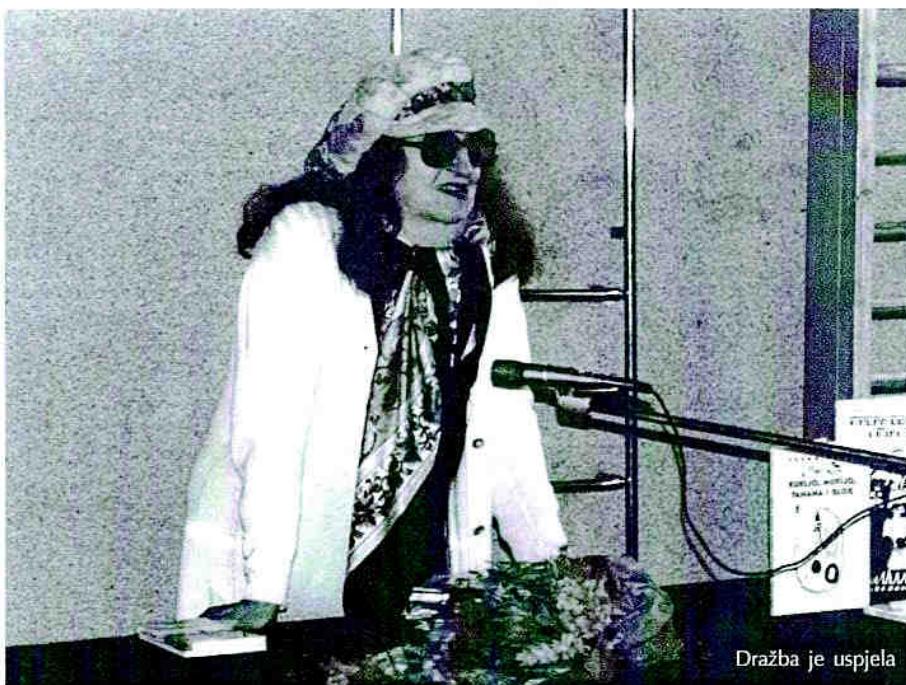
17.11.2000. OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici posjetio je Stanislav Femenić. Na samom početku jako smo pljeskali za ljubav, priateljstvo, našu školu... Zatim je gospodin Femenić izrecitirao za prvi razred brojalicu, za drugi pjesmicu "Idi vidi", Moja škola, Kako sam bio zločest... Stanislav Femenić otkrio je pravi razlog posjeta, a to je knjiga "Hrvatske basne i bajke". Knjiga sadrži 7 njegovih basni. Napomenuo je da djeca imaju veliku maštu te da djeca mogu što god žele. Za kraj smo ga "ispleskali". Učenicima koji su kupili knjigu pisac je napisao posvetu.

• • •

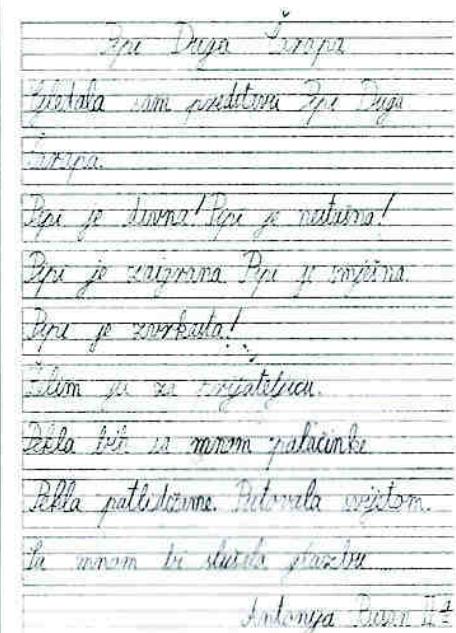
Pipi Duga Čarapa

25. 10. 2000. u velikoj dvorani škole za učenike nižih razreda i područnih škola prikazana je predstava Pipi Duga Čarapa prema istoimenoj knjizi švedske spisateljice Astrid Lindgren. Tamara Garbajs-Pipi, Maja Petrin-Anika, Hrvoje Kečeš-Tomi i Mirta Zečević-Učiteljica, članovi su Kazališne družine Smješko iz Zagreba koja je kod nas gostovala.

Učenicima se svidjelo, a najbolje su zapamtili da Pipi ne želi ići u školu niti više rasti. Više joj se svida maštati o uzbudljivim zemljama i pjevati s prijateljima. Na žalost, sve što je lijepo kratko traje pa je i ova predstava završila nakon 45 minuta.

Dražba je uspjela

Zagreb-Mala scena

Pierrot

U utorak, 28.11.2000. nakon četiri sata "robije", većina učenika 5., 6. i 7. razreda otišla je kući i vratila se u školu prije 15 sati "naoružana" sendvičima i sokovima te raznim grickalicama. Prema svemu tome sad i nije teško pogoditi da svi đaci veseljaci (uz dvije-tri učiteljice) nekamo putuju.

Oko 15 sati stigli su autobusi i mi smo složno nahrupili na vrata. Ubrzo smo krenuli i zezajući se za sat vremena stigli na odredište u Zagrebu. Nakon kraćeg pješačenja stigli smo u zgradu kazališta Mala scena gdje su nam podijelili ulaznice na kojima je pisalo ime predstave- Pierrot ili tajne noći. U samoj dvorani ambijent je bio sasvim ugodan: glumci su kontaktirali sa nama, a mi smo im, kako se dobroj publici i pristoji, odgovarali. Sve u svemu, bilo je super. Nakon što je predstava završila odusevljeno smo pljeskali i krenuli na izlaz gdje smo dobili peciva. Vratili smo se u autobus i zezajući se krenuli kući.

Predstava mi se jako svidjela i mislim da bi takvih izlazaka trebalo biti više. Osim što upoznajemo naš kulturni svijet, a i našu zemlju, ti izleti nam pomažu i u poboljšavanju društvenih odnosa. Zato: učitelji i učiteljice, krenite na posao i organizirajte nam još odlazaka – čim dalje, tim bolje.

Zoran Ivanić, 7.b

Kratak sadržaj

Glavni lik predstave je siromašni pekar Pierrot (Ivica Zadro) koji je radio noću, a spavao danju. Bio je zaljubljen u Colombinu (Vitomira Lončar) koja je prala bijele bluze i ostalo rublje. Pierrot se sramio Colombini pa joj nije izjavio ljubav. Jednog je dana stigao slikar Harlekin (Boris Srvanić) i na prvi pogled se zaljubio u Colombinu. Colombina je bila mlada i privlačna pa se i ne čudim što se u nju zaljubio. Colombina i Harlekin su se vjenčali i otišli iz sela na bračno putovanje. Prije putovanja Pierrot je napisao Colombini pismo u kojem joj je priznao da je voli. Pismo je prilijepio na Harlekinova kolica. Colombina je zatvorila pronaču i metnula tablu "Zatvoreno zbog bračnog putovanja", a siromašni pekar Pierrot zatvorio je pekarnicu i metnuo tablu "Zatvoreno zbog ljubavnih jada". No, na njegovu sreću putovanje je trajalo kratko. Harlekin i Colombina su se posvadali. Nakon toga Colombina i Pierrot su sretno živjeli dok ih smrt nije rastavila.

Dubravko Lešković, 7.b

Pierrot ili tajne noći

Napokon smo stigli na Kaptol. Izašli smo iz autobusa gdje smo se postrojili u čete i krenuli prema Medveščaku gdje smo u kazalištu Mala scena gledali predstavu Pierrot ili tajne noći koja je bila primjerena za našu dob.

Prije početka predstave je Vitomira Lončar, nekima poznatija kao Bucka koja je u predstavi glumila pralu Colombinu, uspoređivala kazalište i kino i napomenula nam pravila kojih se moramo držati. Predstava je bila proglašena! Prava komedija u nekim trenucima. Nije uvijek bilo smiješno, nego i napeto, uzbudljivo i zastrašujuće. Ivica Zadro kao pekar Pierrot ("sa dva r u sredini i t na kraju", a izgovara se kao Pjero) rješava svoje ljubavne jade u nesretnoj ljubavi koju gađi prema Colombini. Ta ljubav je na kraju sretna jer urođuje plodom, tj. djetetom. Njima su pomagali u stalnom sukobu Mjesec i Sunce, koje su glumili Dražen Čuček i Hana Hegedušić. Na kraju se uspostavilo da je i Mjesec zaljubljen u Sunce.

Predstava nam se jako svidjela s obzirom na pljesak koji bi nadglasao i svjetski rat, prvi ili drugi – koji god želite. Na izlasku smo dobili peciva koja su nas trebala podsjećati na predstavu, ali kako su brzo nestala u našim želucima, od toga ništa neće biti.

Eto, tako su učenici viših razreda "ubili" jedan dan.

Josip Eugen Škudar, 7.b

Münchhausen

U petak 10.12. 2000. učenici osmih razreda išli su u Zagreb pogledati predstavu Münchhausen. Predstava se održavala u kazalištu Vidra. Polazak je bio oko pola sedam. U autobusu je bilo veselo i jako bučno. Svi smo bili dobre volje. Predstava je počela u osam sati.

Na početku nam je svima bilo čudno što je počeo glumiti samo jedan glumac, Vili Matula, a još smo se više čudili kad smo vidjeli da će on sam odglumiti cijelu predstavu. Zbog toga nam je dio predstave bio pomalo dosadan.

Ali, sve u svemu predstava ipak i nije bila tako loša jer je glumac glumio više osoba i jer smo si to sve mogli slikovito predočiti.

Ana Dinjar, 8.a

Nastava u prirodi

Petak je 6. 9. 2000. god. učenici OŠ Matije Gupca kreću na nastavu u prirodi. No prije nastave u prirodi slijedi malen program za djecu i učitelje. Pošto su Dani kruha, naš svećenik Ivan Špoljar blagoslovila kruh koji su djeca donijela. Nakon tog blagoslova, učitelji okupljuju djecu i kreću u prirodu.

Učenici 7.b. u koje spadam i ja te nastavnici: učiteljica Vesna Jakopović, vjeroučitelj Robert Kučak, g. ravnatelj Željko Popović, te razrednica Sanja Knežić krenuli su u selo Jakšinec. Nalazi se sjeveroistočno od škole Matije Gupca. Selo Jakšinec je kao i svako drugo selo, no poznato je po jednoj osobi. Poznato je po pokojnom pilotu Rudolfu Perešinu koji je tu rođen. On je stradao jer su ga pogodili u migu. Pitate se zašto. On nije htio potpisati ugovor za napad na Hrvatsku, nego je uzeo M - F16 te je pobjegao s posljednjim riječima "Ja sam Hrvat i neću pucati na Hrvate." Tako smo mi sa značiteljom da vidimo gdje je živio krenuli do njegove kućice, kućice u kojoj je živio dok je bio malen. Pokraj te kućice je malena starinska klet nekim dijelom u zemlji ukopana. Tamo su učiteljima i učiteljkama ponudili dobiti susjedi još ne otkipljelog mošta. Dok su učitelji procjenjivali kakvoču mošta, naše učenice skupa s razrednicom podijelile su blagoslovjeni kruh. Nakon male stanke krećemo dalje do mog prijatelja Zorana koji također živi u Jakšincu. Kod Zorana sve je servirano za nas. Zoranova mama pripremila je kolače za nas i učitelje. Razrednica i g. ravnatelj smjestili su se u kući, a mi kod malog stola ispred kuće. Tamo smo se malo duže zadržali, takoreći odmorili, najeli, te naskakali i naigrali.

Nakon te zaista odlične stanke krećemo po laganoj kišici natrag do škole. Putem do škole pričali smo viceve, zafrkavali se te međusobno se razgovarali. Kod škole je bio raspust, svi smo otisli svojim kućama.

Mario Sviben, 7.b

IZLET U PRIRODU

U petak, 6. listopada obilježili smo Dan kruha. U jutro u 8 sati održana je mala priredba posvećena kruhu i plodovima jeseni. Oko 9 sati smo krenuli prema Humu Stubičkom. Naše krajnje odredište je bilo Sekirevo selo. U 10 sati došli smo do područne škole Hum Stubički. U dvorištu škole smo se odmorili, pojeli sendviče, popili sokove i odigrali utakmicu protiv 5.b razreda.

Okrijepljeni smo krenuli prema kući Stjepana Čehka koji je majstor u pletenju koševa. Majstor nam je pokazao svoje košare. Saznali smo da za jednu košaru treba oko 150 šiba. Dnevno se može isplesti 4 do 5 košara. Nakon toga smo se proloptali na livadi.

Sekirevo selo se smjestilo na kraju Huma Stubičkog. Naziv je dobilo prema legendi po kojoj su Turci tu ostavili sjekiru kad su bježali. Turci su morali pobjeći jer su mještani na njih pustili bačvu u kojoj su bili stršljeni.

Pred školu smo se vratili sretni, sa novim znanjima i umorni od pješačenja.

Komin Matija, 5.a

Škola u prirodi

Svi učenici 6. b razreda s razrednicom u petak su krenuli u školu u prirodi. Sastali smo se ispred škole da bi pogledali priredbu povodom Dana kruha. Velečasni je blagoslov kruh koji su učenici donijeli.

Krenuli smo prema Dubovcu. Putem smo se zezali i razgovarali o svemu. Stali smo pokraj nekog starog rudnika. To je mjesto bilo poput igrališta na kojem su dečki igrali nogomet, a cure su ih gledale, navijale i pjevale. Kada su odigrali utakmicu, krenuli smo dalje. Promatrali smo polja, šume, i prirodu oko nas. Zatim smo došli do kapelice Majke Božje. Ušli smo u nju i pomolili se. Dubravko nam je govorio o toj kapelici. Kada smo izašli iz kapelice, krenuli smo kroz groblje do područne škole u Dubovcu. Razgledali smo je. Imala je samo jednu učionicu, WC i kuhinju. To me je jako začudilo. Prvi i treći razred je bio zajedno kao i drugi i četvrti. Tamo smo se opet poigrali i malo zapjevali.

Nakon nekog vremena smo krenuli kući. Opet smo se zezali i razgovarali. Na pola puta je malo počela padati kiša koja nije omela naše dobro raspoloženje. Vidjela je da nas ne može rastužiti pa je ubrzo prestala padati. Sljedeća stanica bio je dućan u kojem su gotovo svi kupili nešto slatko, jer kakav bi to bio izlet bez slatkisja. Krenuli smo prema školi da bi se još malo zajedno igrali, jer škola u prirodi osim učenja podrazumijeva i zajedničku igru.

Meni je bilo jako lijepo i htjela bih da je svaki dan škola u prirodi. Pogotovo bi bilo zabavno zimi kad bi pao snijeg.

Ivana Haramustek, 6.b

PAMETNJAKOVIĆI

Učenici 8.c razreda krenuli su 6. 10. 2000. u školu u prirodi. Odredište im je bilo Dobri Zdenci. Dio učenika s gospodinom Mihajlovićem i gospodinom Frajtakom krenuli su oko 9h u Dobre Zdence, a dio ih je čekao u tradicionalnoj „Lojzekovoj hiži“ već od 7h. Da bude stvar zanimljivija našla su se trojica „pametnjakovića“ koja su se uputila sat ranije nekim poprječnim putem i stigli samo 5 min prije onih koji su krenuli dužim putem. Reakcije i komentare razreda možete zamisliti koji su „frcali“ na sve strane, pogotovo vidjevi da imaju oko kg blata na cipelama.

Svi smo se skupili krenuli na „klupu“ i zabava je počela. Dečki po starom običaju igrali su nogomet, cure su se zabavljale slušajući walkman, naš razrednik s još dvije cure veseo je koračao šumu ne bi li našao koju gljivu. Nakon nekoliko minuta vidimo mi razrednika s velikim vrganjem i velikom sunčanicom u ruci koji je sav sretan. U međuvremenu nekako je nestalo klope, pa nam je sinula ideja da otidemo do obližnje trgovine u Selnici, koja je udaljena samo 500 m. Podaci su naravno bili krivi pa smo propješaćili dobro dio puta ne bi li kupili samo jednu čokoladicu. Pri povratku iz trgovine, smijehu i zabavi nikad nije bilo kraja, a k tome smo i zakasnili na razrednikove sunčanice koje je pripremila vlasnica Davorka. Eto kakve smo sreće. Kasnije su nam se pridružili 6. i 7.c razred koji su nam dalje pravili društvo. Iako smo željni da igri, smijehu „cool“ zabavi ne dode kraj, morali smo se pomiriti s odlaskom kući. Većina nas je otisla, a dio je ostao jer stanuju u okolici. Bilo je svega: od padova i valjanja po travi, lopte u potoku pa čak i bijega od purana do završetka.

Sve u svemu uživali smo u prirodi i ljepoti zagorskog kraja te mislimo da je ovo bila najbolja škola u prirodi do sada.

Marijana Poštek 8.c.

Prvoga dana kada smo čuli da idemo na maturalac i to još u Dubrovnik zavladala je panika i uzbuđenje. Od svojih starijih školskih prijatelja neprestano smo slušali njihove lijepe uspomene s maturalca. Ali i na nas je došao red da idemo na maturalnu ekskurziju. Dan polaska (kojeg čemo svi uvejek pamtit) bio je 29. kolovoza, 2000. godine; u 1 sat. Autobus nas je čekao ispred škole i nakon dugih, dugih sati vožnje stigli smo u Šibenik gdje smo vidjeli šibensku katedralu. Stali smo i u Splitu gdje smo posjetili čuvenu Dioklecijanovu palaču, splitsku katedralu, Jupiterov hram, kip Grgura Ninskog i ručali u restoranu.

Opet smo krenuli prema našem odredištu - Dubrovniku. Vozili smo se satima, ali bilo je vrijedno truda. Konačno stigosmo na naš cilj. Kada smo došli u hotel, brzo smo otišli u svoje sobe raspakirati se. Pošto je već bio mrak, išli smo na večeru u restoran, a poslije smo otišli na spavanje. Bili smo vrlo zadivljeni hotelom, sobama i hranom. Nakon malo pričanja odmah smo zaspali. Sljedećih dana mnogo smo se zabavljali i svašta radili. Svakog dana smo išli na doručak, a poslije u obilazak Dubrovnika, otoka Lokruma te Cavtata. Vrativši se iz obilaska išli smo na ručak, a poslije na kupanje. Mogli smo se kupati u moru ili bazenima i imali smo slobodno vrijeme do večere, a poslije nje išli smo u disco gdje smo se naplesali ili u obilazak grada. Šetnja noću na svježem morskom zraku nikome nije štetila. Vrlo lijepo smo se proveli i zabavili, što možemo zahvaliti našim nastavnicama Katici Popović i Heleni Zrinski te našem ravnatelju Željku Popoviću. Moramo priznati, i oni su bili zadovoljni nama. Na povratku kući stigli smo u Međugorje, gdje smo se pomolili i ručali. Zaustavili smo se i u Sinju. I opet su nas dijelili sati i sati od našeg doma, no mi nismo marili jer smo stalno mislili na naš dragi maturalac. U Gornjoj Stubici su nas čekali naši dragi roditelji te smo krenuli kući sa svojim vrlo ugodnim doživljajima koje nam nitko ne može ukrasti. Za utjehu smo kupili suvenire i školjke da nas podsjećaju, barem malo, na plavetnilo mora.

Takov nezaboravan maturalac poželjela bih svim sljedećim generacijama učenika koji čekaju svoj red.

Valerija Benko, 8.a

Lipin pučkoškolac 6

On the 29th of August we went on an excursion to Dubrovnik. Dubrovnik lies on the south coast of the Adriatic sea.

On the way to Dubrovnik we stayed in Šibenik and Split. We came to Dubrovnik at 6 o'clock in the afternoon. We came to our rooms, and after that we went for dinner. Then we had some free time. We were walking around the hotel, and then we went to sleep. On the next day we went sightseeing. We were walking around the Old town, Dubrovnik. We saw the old city walls, the old church, Knežev dvor, aquarium. In the afternoon we went to the beach. The sea was warm, there was plenty of sunshine, so we were swimming and laying on the beach all the afternoon. In the evening we went to disco "Esperanza". We spent a great time there. Next day we went to the island of Lokrum and Cavtat a small town near Dubrovnik. In the afternoons we went swimming and in the evenings we went to disco or we were walking down the old streets of Dubrovnik.

It was exciting and wonderful excursion. We saw lots of historical and cultural sights in Šibenik, Split and Dubrovnik. We won't forget it because we spent five unforgettable days in Dubrovnik with our friends and teachers.

Komin Katarina 8.b

Our excursion to Dubrovnik

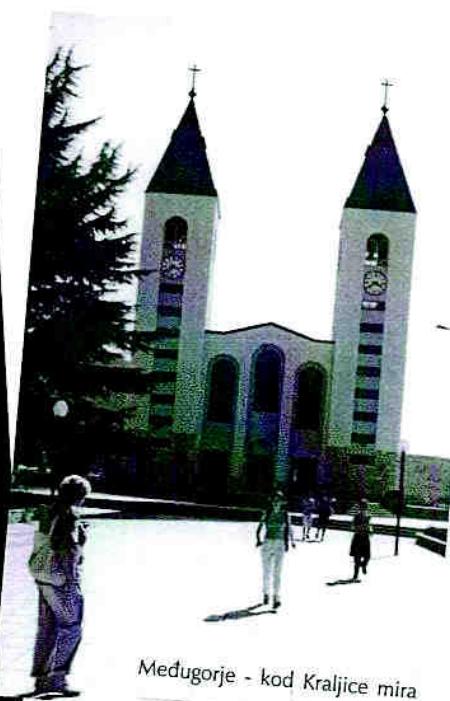

Idemo se malo slikat.

Finally come the day which we all had expected, the day when we went to Dubrovnik. During the way we went sight-seeing, Šibenik and Split. We saw the church in Šibenik and same interesting sight to in Split. When we came to Dubrovnik we were tired but happy. It was about 7p.m. We had supper. On that evening we stayed in a hotel. The following days we went sight-seeing. We made a trip to the island of Lokrum and Cavtat. In Dubrovnik we saw the city walls, Knežev dvor, the church and the aquarium. On the third day we went for a trip to the island of Lokrum. Lokrum is a small island near Dubrovnik. There is a lake there, and we were swimming, diving and jumping from the rocks into the lake. We took a boat to the island. It was very exciting. The best part of the sight-seeing was walking on the city walls. From the walls we had a wonderful view of the sea, some islands, the city and the houses. In the afternoon we went to the beach. We were swimming, diving and jumping into the sea.

We had a great time. In the evening we went to disco. On our returning home we visited Međugorje. Our excursion was great. We had wonderful time with our friends and teachers.

Ana Aleksandra Škudar 8.b

Medugorje - kod Kraljice mira

Prije četiri godine, točnije 15.11.1996.g. bili smo prva osnovna škola u Hrvatskoj koja je poslala podatke u Centralno računalo u SAD i na taj način se aktivno uključili u GLOBE program. U tom razdoblju kroz grupu je prošlo pedesetak učenika i svaki je na svoj način dao doprinos tom ekološkom projektu. Naše aktivnosti, mjerjenja također su se povećale. Danas imamo arhiv od oko 11000 izmjerjenih podataka. Za redovitost mjerjenja i slanja podataka dobili smo 22 "Honor Roll" markice, priznanja od GLOBE znanstvenika iz SAD.

Ove godine sudjelovali smo na 3. susretu Globe škola u Labinu, gdje smo osvojili drugo mjesto u kategoriji kompjuterskog predstavljanja škole. Rad su napravili sami učenici, a za nagradu smo dobili digitalni pH – metar, vrijednu knjigu i priznanja. U tom projektu su sudjelovali učenici tadašnjeg 7.a razreda: Ivan Dinjar, Tomislav Haramustek i Marko Lukina.

Proljetos je Nizozemski GLOBE pokrenuo projekt o važnosti zaštite zraka. Na njihovu adresu poslali smo nekoliko pjesmica na engleskom jeziku. Izabrali su jednu kratku pjesmu od Ane Lešković iz tadašnjeg 6.a razreda i objavili na stranicama "GLOBE STARS" kao predstavnika iz Hrvatske.

Nabavljeni su i neki instrumenti za mjerjenje tla, pa je započeto i s tim aktivnostima.

Planovi? Čekamo GPS (mjerni instrument) da se možemo uključiti u nove aktivnosti. I dalje ćemo marljivo prikupljati podatke atmosferskih, hidroloških, pedoloških i bioloških mjerjenja. Odlazit ćemo na usavršavanje na stručne sklopove, obučavati nove naraštaje Globe učenika i uključiti se u ponudene projekte. Imamo u planu i neke svoje projekte, ali o tome drugi put.

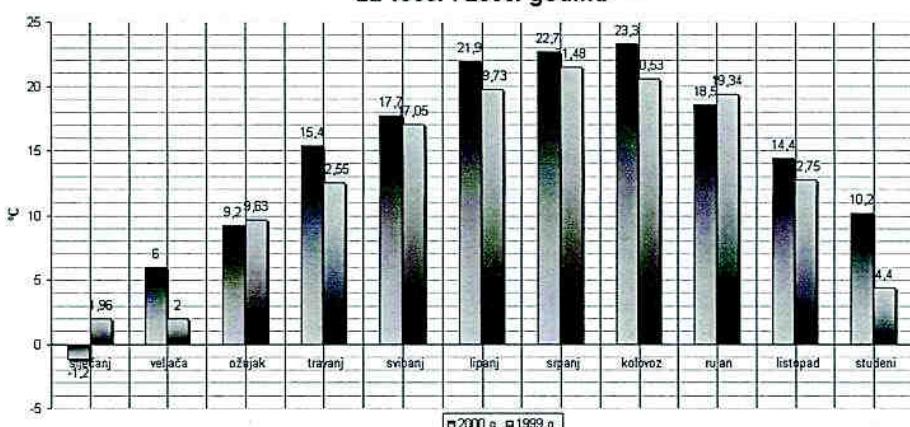
Za kraj smo pripremili neke statističke podatke.

- najviša temperatura zraka 22. 08.: 39°C
- najniža temperatura zraka 26. 01.: -20°C

Srednje mjesечne temperature zraka po mjesecima:

	2000. g.	1999. g.
- siječanj:	-1.2°C	1.96°C
- veljača:	6.0°C	2.00°C
- ožujak:	9.2°C	9.63°C
- travanj:	15.4°C	12.55°C
- svibanj:	17.7°C	17.05°C
- lipanj:	21.9°C	19.73°C
- srpanj:	22.7°C	21.48°C
- kolovoz:	23.3°C	20.53°C
- rujan:	18.5°C	19.34°C
- listopad:	14.4°C	12.75°C
- studeni:	10.2°C	4.40°C

Srednje mjesечne temperature zraka po mjesecima za 1999. i 2000. godinu

Krajem mjeseca lipnja ove 2000. godine Ivan Dinjar, Marko Lukina i Tomislav Haramustek bili su na 3. susretu GLOBE škola u Labinu. Susret je održan od 28.-30. lipnja. Najprije su sudjelovali u kompjutorskoj prezentaciji GLOBE programa svoje škole, gdje su postigli zapažen rezultat. Drugi dan je održano natjecanje u orientaciji i GLOBE mjerjenjima. Uspješno su predstavili svoju školu i gornjostubički kraj.

A sada o mjerjenjima u školi. Konačno je poslano 10 000 podataka. Trenutno obavljamo mjerjenja vezana uz atmosferu, oblake, klimu, vodu i tlo. Druga smo osnovna škola u Hrvatskoj po broju poslanih podataka u GLOBE centar Colorado (USA).

Tomislav Haramustek, 8.a

IZ POVIJESTI

U prošlom broju Lipinog pučkoškolca potkrala nam se velika pogreška. Iskreno se ispričavamo učiteljici Katici Popović koja nam je priredila taj prilog i sada objavljujemo ispravljenu verziju:

Jeste li znali da je otkriće nule jedno od najvažnijih otkrića u matematici?

Javilo se u Indiji kod Bokšalija, u 3. st., kao rezultat oduzimanja a-a. Tada su uvedena i pravila računanja s nulom:

$$a+0=a, \quad a-0=a, \quad a*0=0, \quad 0/a=0, \quad \sqrt{0}=0$$

Nula se pojavila oko 200.g.p.n.e., ali ne kao broj nego kao oznaka za prazno mjesto. (Čak i sredinom 17. st. bilo je matematičara koji su govorili: "Nula nije broj.")

Nula je imala presudnu ulogu u izgradnji dekadskog pozicijskog sustava u Indiji i njegova prihvatanja u cijelom svijetu. (I stari Babilonci imali su pozicijski sustav ali bez nule, što je stvaralo velike poteškoće u zapisivanju i računanju s brojevima.)

Naziv nula dolazi od latinske riječi nullus, što znači "nijedan".

A sada evo jednog zanimljivog zadatka za matematičare i za one koji to nisu. Zadatak se nalazi na najpoznatijem matematičkom papirusu tzv. Rihindovom ili Ahmesovom papirusu koji se čuva u Londonu. (Napisao ga je Ahmes Egipćanin oko 1700. g. p. n. e, a to je zapravo prijepis papirusa još kojih tri stoljeća starijeg, prije oko 4 000 godina.)

U slobodnom prijevodu on glasi ovako:

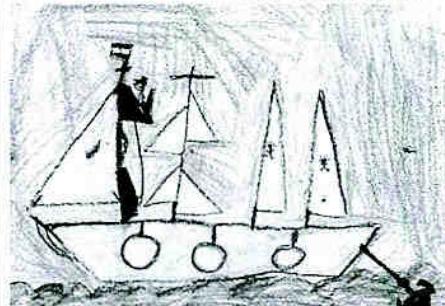
"Neko imanje sadrži sedam zgrada. U svakoj od njih je sedam mačaka. Svaka od njih uhvati po sedam miševa od kojih je svaki pojeo sedam zrna pšenice. A svako bi zrno moglo dati sedam mjerica žita. Koliko bi na imanju bilo ukupno zgrada, mačaka, miševa, zrna pšenice i mjerica žita?"

Budući da je zadatak i u prošlom broju bio točno postavljen, učiteljici su se javili marljivi mladi matematičari pa su nagrade dobili:

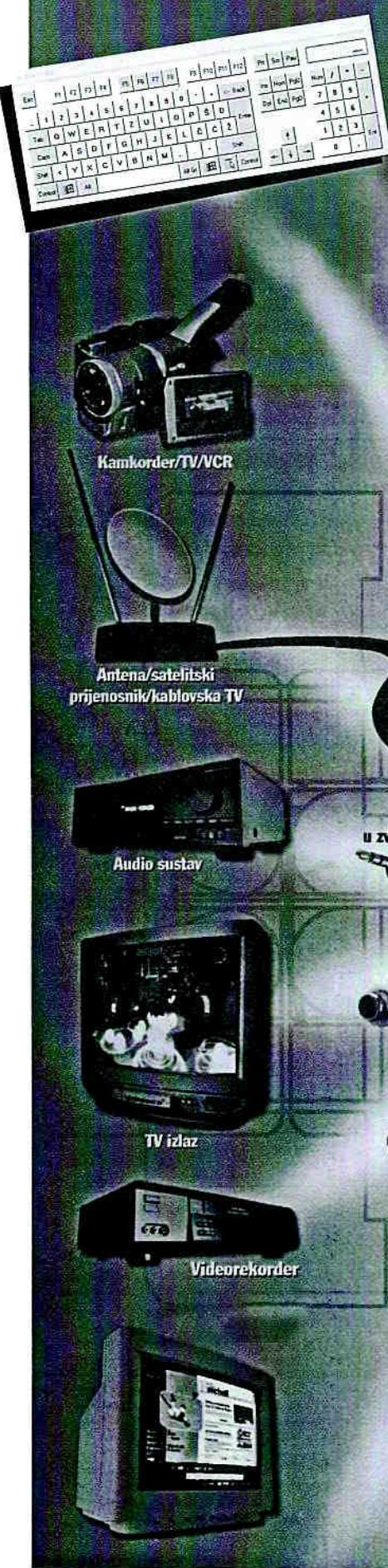
1. Ivan Cinčić, 6.a
2. Hrvoje Lešković, 7.a
3. Marijo Perešin, 8.a

A sada slijedi novo pitanje: Odakle potječe nula?

Mladen Smetko: Brod

Zašto je učitelj po neki put jako ljut...

Bog je obećao Zemlju čovjeku i predao mu je da upravlja njome. Tehnologija koju danas imamo toliko je daleko otila da se već pitamo kad će netko od nas otici na neki drugi planet ili galaktiku. Na putu do toga imamo računalo kao upravljački sustav i samo se udubimo u misli i letimo, letimo, uživamo...

Mašta može sve, a uz računala postaje stvarnost – pa makar ona bila i prividna. Koliko igara danas možemo pokrenuti i registrirati u svijetu maštne programera koji su nam priredili takva viđenja dogadaja, teško je nabrojati. Ima li koji klinac da ne pozeli sjestiti u najbržu formulu i pobediti u utrci, ili osvojiti srce neke princeze, ili pak u super soničnom avionu letjeti iznad gradova, sela, polja, planina, mora, jezera... Otkrit cu vam jednu tajnu: s računalom možemo i to!

Da, s računalom možemo živjeti na jedan potpuno novi način a da nismo nići svjesni toga što se zapravo mijenja, za razliku od života vaših roditelja. Ako vam se ne ide u školu, opet vam računalo može pomoći: Uključite se na internet i tamo pretražujete sadržaje vezane uz vašu nastavu, a možete pratiti i video konferencije s izlaganja vašeg profesora. Znači: zavalite se u krevet ili fotelju, uključite računalo i to je to – naravno, prije toga ste preko interneta naručili vaše omiljeno jelo i piće. Ma, kakva škola?

Muko Isusova, pa vi mi ne vjerujete? Kakvi ste vi čitatelji Lipinog pučkoškolca ako ne vjerujete u sve ono što u njemu piše.

No, vrijeme jeza budženje. Stvarnost je tu, fui, moram učiti ovo, pa ono. Sutra kontrolni pa ispitivanje iz drugog predmeta pa čistiti okoliš škole; o, Bože – pa još sam i redar! Help! U pomoći! Ma idem se ja malo igrati. Baš me briga za nastavu. Jedan dan bez učenja – i to je izvedivo, probat će.

Što je zapravo pisac htio reći ovim tekstom? Ah, da sjetio sam se: Zašto je učitelj informatike bio jako ljut na svoje učenike?

Slijedi: Odgovor učitelja informatike

Koliko je učitelj ljut to najbolje znaju njegovi učenici. Ako sam ja bio ljut na nekoga iz tvog razreda ili na tebe, pokušaj pročitati tekst do kraja i nadam se da ćeš shvatiti što je pisac htio reći.

Kao prvo, računala u našoj informatičkoj učionici nisu ničije privatno vlasništvo nego nastavna sredstva za rad i nastavu informatike. Ovaj put zahvaljujemo Povjatarstvu Gornje Stubice što nam je darovalo još 3 nova pentiuma i tako omogućilo kvalitetniju nastavu i izlazak iz DOS-a kojim smo bili u kamernom dobu, u Windowsu kojima možemo u treći milenij. Svaki učenik za vrijeme nastave ima na raspolaganju jedno računalo na kojem u zvučišta Mađava program izborne nastave informatike. Nakon toga dolaze novi učenici i tako u tjeđni krug: dakle, na jednom računalu izmjenju se tjedno više od dvadeset učenika. Jedan učenik uči ovo, drugi ono, treći nešto treće i tako sam Bog zna na što bi to računalo moglo slijediti na kraju tjeđna.

Zamisli da imate zajedničku bilježnicu iz matematike: danas je kod Ivice, Marice i Štefice, sutra kod Mateja, Anite i Jožeka, pa prekosutra... Na što bi ličila ta bilježnice?

Eto zašto treba disciplina u informatičkoj učionici – svako računalo se treba održavati i svaki kvar treba ispraviti. Starija računala imaju premalo prostora na disku i često se događa da učenici ne mogu ništa crtati ili pисати na tim računalima i zato treba paziti prilikom spremanja vaših radova na diskete.

I tova pak računala su preosjetljiva na neznalice i gluposti. Znaš li da jednim potezom miša možeš izbrisati ili premjestiti cijeli program i tako onemogućiti rad drugim učenicima? Zahvaljujući iskusstvu i znanju tvojeg učitelja, takve greške se mogu ispraviti, ali ima i takvih situacija gdje u školama koje imaju više od 10 računala, ispravno je njih 2. Da, DVA računala su ispravna u cijeloj informatičkoj učionici. Samo zato što učitelj nije držao disciplinu i nije poznao problematiku grešaka što su ih učenici činili. Ovo sam ja osobno vidi u jednoj školi, a od kolega čujem da ima još takvih škola.

Zato, da biste svi radili na ispravnim računalima, budimo svi disciplinirani i kakva računala ostavimo takva će nas iочекati.

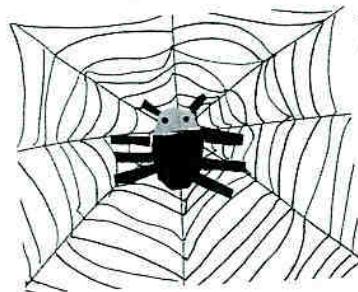
Pa, zašto sam se ljutozile zbog neznanja, nego zbog nemara. Ako nešto ne znaš tada ćeš pitati što treba učiniti. Ali ako ne pratis upute učitelja ili ne čitaš ono što imаш napisano u bilježnici, desit će se biseri zbog kojih će ispaštati ostali učenici. No, imaj i onih koji doma imaju računala pa dođu u školu prosipati parmet – za takve, učitelj nema milosti. U nekim školama ima slučajeva kad učenici namjerno rade gluposti i računala moraju ići na servis (pitaj roditelje što to znači i koliko to košta), a u najboljem slučaju profesor troši svoje slobodno vrijeme ispravljajući gluposti što ste ih vi učinili. Za ovo treba biti vrstan učitelj informatike i poznavati kvarove što ih može imati računalo.

Zato, da još koji put učitelj informatike ne bi bio jako ljut na tebe, drži se pravila ponašanja uz računala pa će biti i znanja i dobrih ocjena i igrica i svega ostaloga što nam dobro donosi naš ljubimac zvan osobno računalo.

Drago Tadić, prof.

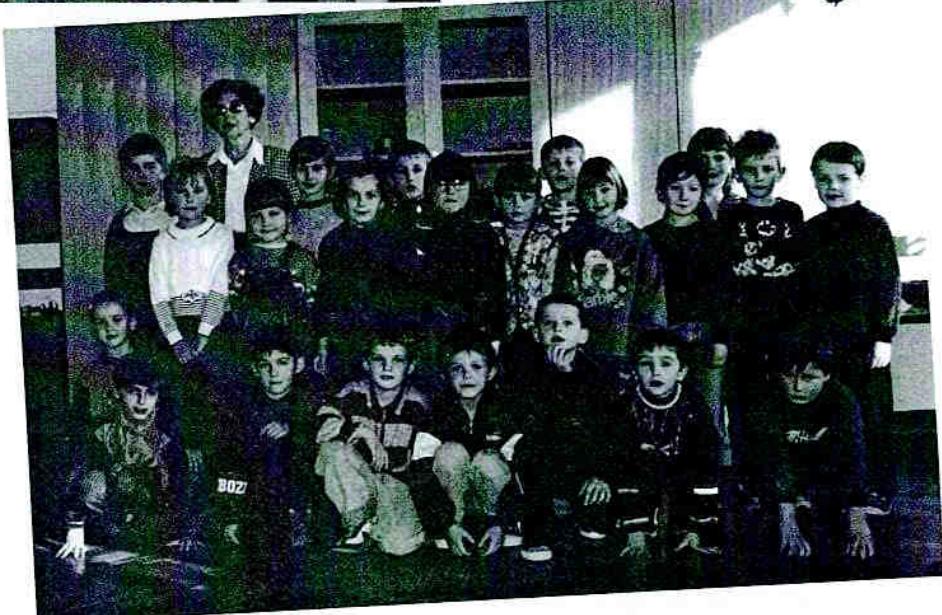

1.a: Kristian Bočkaj, Andreja Drempetić, Juraj Gudan, Martin Ivanić, Stjepan Ivanić, Petar Jakšić, Petra Jožinec, Antun Klančić, Mihael Klančić, Valentina Kosec, Lucija Kučak, Katarina Lisak, Stjepan Lukina, Mirela Mucak, Đurđica Novina, Filip Perešin, Nikola Pešec, Viktorija Pikec, Roman Pušec, Patrik Rusan, Petra Rusan, Matko Vlahović, Marko Vreš, Ivan Vuković, Mateja Zebić i učiteljica Danijela Bočkaj (zamjena za Ivana Vidasa)

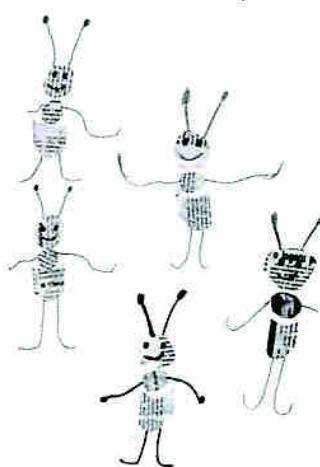

Mateja Podvorec, 1. razred
PŠ Sv. Matej

1.b: Mladen Boroša, Andreja Čehko, Barbara Čmavec, Josip Čulig, Valentino Čulig, Daniel Debeljak, Dino Drempetić, Ivana Hanžek, Mateja Glogač, Ivana Haramustek, Tomislav Haramustek, Vesna Kelemen, Dubravko Komin, Matija Kosec, Antonio Martek, Jelena Mucak, Martina Novina, Magdalena Novosel, Tomislav Pakelj, Josip Slivar, Valentino Slivar, Tin Stakor, Kristina Sviben, Martina Zebić i učiteljica Mirica Kuhta

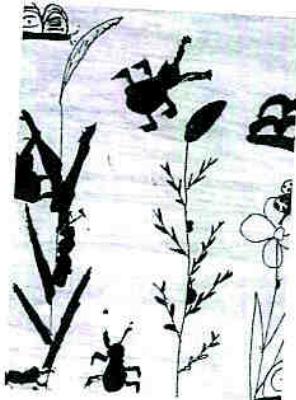
Područna škola Dubovec: Dalibor Bekina, Valentina Jakopović, Mario Lukec, Lucija Mezdić, Benjamin Smrček, Petar Smrček, Mirela Škvorc, Matija Tišljari i učitelj Dinko Prpić

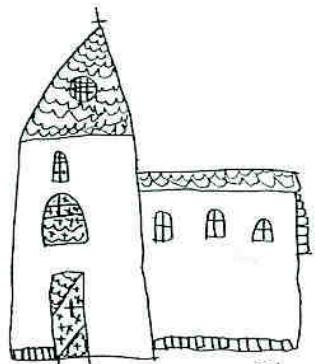
STRANICE PRVAŠA

Područna škola Hum Stubički:
Helena Hrgetić, Danijel Kondres,
Kristijan Lešković, Viktorija Lešković,
Katarina Mikac te učiteljica Draženka
Kušan i vjeroučitelj Robert Kučak

Područna škola Sveti Matej: Ivan Boltek, Antonio Ercegovac, Vedran Hunjek, Anemari Jakšić, Katarina Labaš, Martin Labaš, Nikola Labaš, Tomislav Makar, Matea Podvorec, Martina Smetko, Martin Sumpor, Josip Šišak, Nikolina Topolovec i učiteljica Snježana Glogač

Martina Smetko, 1. raz. PŠ Sv. Matej

Područna škola Dobri Zdenci:
Valentina Blagec, Andrija Pelesk, Danijel
Pelesk, Maja Pelesk, Mario Posavec,
Suzana Poštek, Monika Sočan, Petra
Šobak, Ivan Vlahoviček i učiteljica Irena
Kokolić

PRVAŠIĆI PRIČAJU...

U petak, 1. 12. 2000. razgovarali smo s učenicima 1. a razreda. Pri tome nam je pomogla njihova učiteljica Danijela Bočkaj, koja mijenja učitelja Ivana Vidasa, jer su prvašići, moramo priznati kako živahni. Priznali su, da bi se u školi radije igrali nego učili, ali ipak smo im postavili nekoliko pitanja vezana uz školu.

- *Kako vam je u školi? Što sve učite i volite li ići u školu? Zašto?*
- U školi mi je lijepo jer mogu mnogo toga naučiti i zato jer se igramo, učimo, idemo u prirodu.
- Meni je najljepše kad smo na tjelesnom i kad igramo igru mačke i miša.
- Ja najviše volim crtati bojicama i flomasterima na likovnom.

Iako se veći dio razreda složio da im je na satu likovnog najljepše jer crtaju životinje, rade s glinom, ostatak razreda više voli glazbeni jer tada pjevaju, sviraju sa štapićima i raznim zvečkama. Da bi nam to potvrdili, otpjevali su nam jednu pjesmicu. Zatim smo ih dalje pitali:

- *Što bi promijenili u školi? Da li vam je dobra hrana u kuhinji?*
- Pa, ja bih promijenio klupe, da ne budu ovako složene.
- Na zid bi stavila slike koje smo mi nacrtali, sve bi bilo puno...
- Ja bih htio da ormari ne budu na toj strani.
- U kuhinji su mi najfinije špagete...
- Ja bih htio da dobijemo kolače u kuhinji
- Kompot je fini...
- *Kakva vam je učiteljica koja vas uči?*
- Meni je jako dobra.
- Pa, hm... ja bih radije učitelja Vidasa jer sada moramo ići u kut kad smo zločesti.
- Kad sam pravila nered, morala sam za zadaću napisati kroz cijelu stranicu riječ – bombon.
- Dobra je...
- *Imate li prijatelje ili prijateljice? Ima li možda kakvih novih ljubavi u razredu?*
- Meni su najbolje prijateljice Mateja, Viktorija, Valentina, Martina, Petra....
- ...hm, ja sam se zaljubio u Mateju

Mateja: Ali ja se nisam zaljubila u tebe....

Petra: Ja nemam simpatiju...

- *Pomažete li roditeljima? Što ćete raditi za vrijeme zimskih praznika?*

Ivica: Pomažem tati u garaži....

Mirela: Perem mami suđe, perem prozore,...

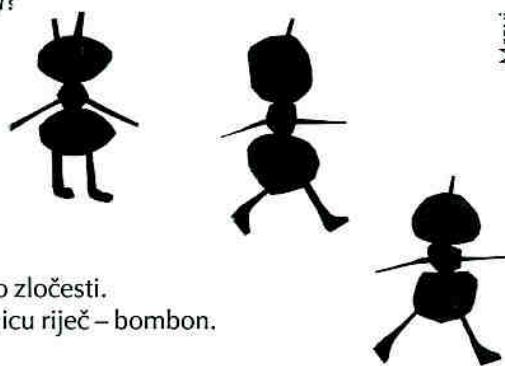
Viktorija: Ja pečem s mamom pizzu, stavim na tijesto kečap, vrganje, sir...

Roman: Ja budem igrao igrice na kompjutoru i igram se s autićima....

Jurica: Ja se budem skijao.

Na kraju možemo još samo reći da im želimo dobrodošlicu u našu školu i puno uspjeha u danima njihovog školovanja.

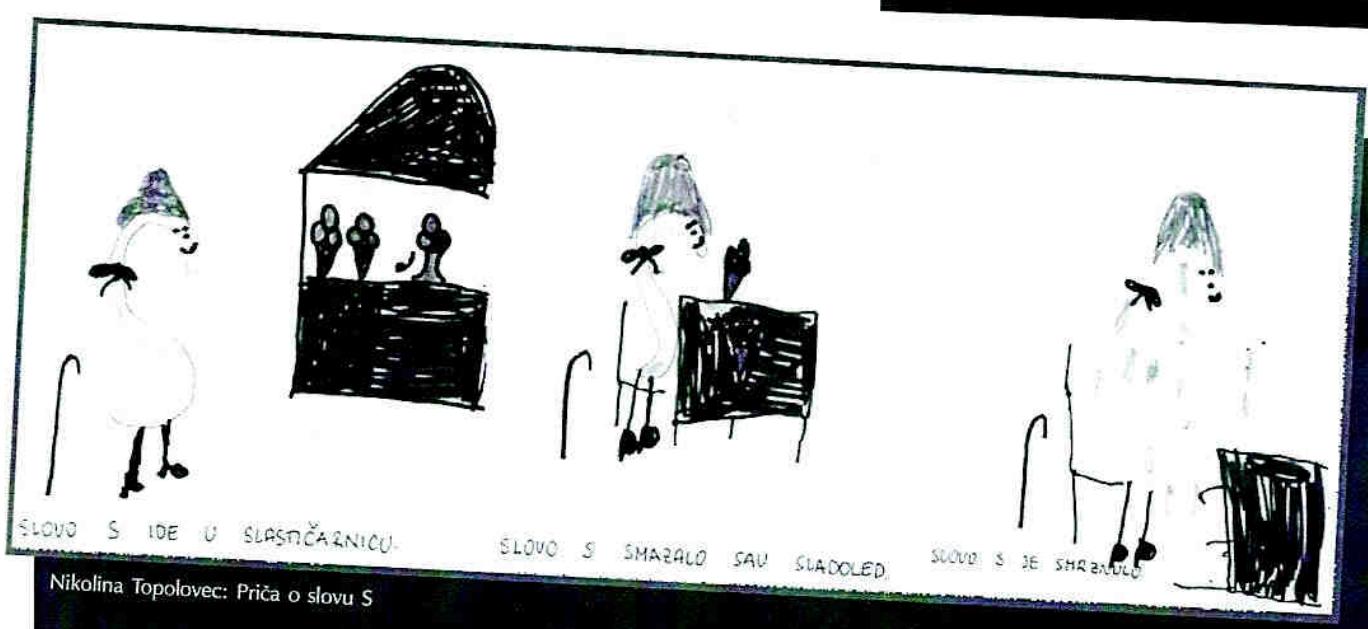
novinari: Valerija Benko i Mario Sviben

Marko Bigec, 4. raz. PŠ Sv. Matej
Mravlji

Tata i mama vole mene i sekунду. Moja sestra se zove Ivana. Ona je još malena i ne ide u školu. Samo se cijeli dan igra. Moj tata ima motor.

Nikolina Topolovec, 1. razred PŠ Sv. Matej

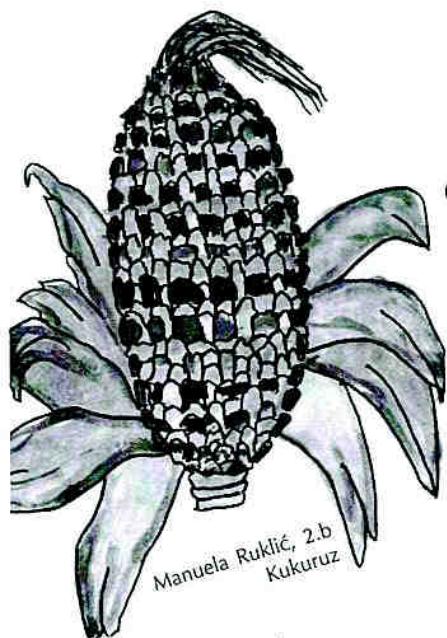

Nikolina Topolovec: Priča o slovu S

moja baka

Moja baka je bila jako osjećajna osoba. Svakome je pomagala, tko god je od nje zatražio pomoć. Bila je vesele naravi, uvijek nasmijana i spremna za šalu. Kad je trebalo organizirati bilo kakvu zabavu, uvijek su dolazili po nju, jer je ona to radila najbolje. Imala je plemenito srce i zato su je ljudi voljeli.

Tihana Lisak, 2. raz. PŠ Sv. Matej

ROJŽICA

Vu trave stoji
I sunce gledi
Mala črelna
Rojžica diši.
Dorotea Dremptić, 3.b

Vu dedekuvem dvorišču

Krave mučeju,
a dedek v dučan leti.
Babica sedi
i na krave se kriči.
Došla sam od doma
babice donesla jaja
da čuru nasadi.
Čura se dala luviti ni.

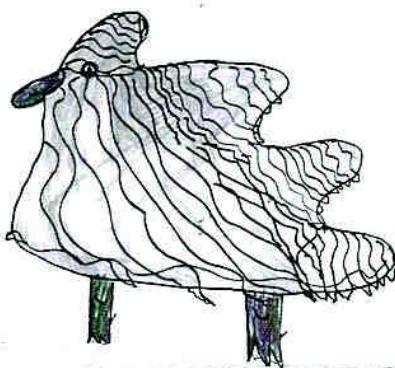
Dedek je došel z dučana,
punu košaru nosi sega.
S cigaretjinem v zumbi veli:
"Kaj se vu mojem dvorišču
događa dok mene ni?"

Valentina Pikec, 3. b

Vidim brezu sa svojeg brijega.
Ona je nježna poput djevojke. Ima
jako razgranate grane sa
žutim lišćem. Stablo joj je
bijele boje. Obučena je u
prekrasnu žutu haljinu u
kojoj se spremna na
svečani bal. Sva cvjeta od
radosti jer na balu
očekuje svog princa.
Krošnja joj je kao zlato
koje se svjetluca na suncu.
Meni je breza najljepše
drvo. Kad je gledam,
osjećam se kao da sam u
nekoj bajci. Voljela bih da je
breza živo biće i da mogu s
njom razgovarati. Postale bi
najbolje prijateljice i uvijek bi si
nešto šaputale.

Anamaria Komin, 3.b

Margareta Sačer, 2.b: Patka

Bratska svada

Ja imam jednog mlađeg brata koji se zove Danijel. Ponekad mi se čini da se uopće ne slažemo. Zašto? Mislim da je problem u tome što me uvijek zadirkuje i želi da je sve po njegovom, kao da je on stariji od mene. Tako ne prođe ni jedan dan da me ne razljuti i ne izazove svađu. Evo na, prije neki dan uzeo je moj bicikl iako zna da ga ne smije dirati jer me to jako ljuti. Ima svoj bicikl, ali moj mu je draži jer zna da će se naljutiti. Počela sam vikati na njega, a on mi sa na to podrugljivo smijao. Zvala sam mamu da mi pomogne vratiti moj bicikl, ali me nije čula. Nekako sam uspjela uhvatiti brata, i onda je tek počela prava svađa koja se u stvari pretvorila u borbu. Čupali smo jedan drugoga za kosu, udarali se nogama i rukama. Ne znam kako bi sve to završilo da iz kuće nije istrcala mama. Jako je vikala na nas i rekla da će nas oboje istući. Tada smo se smirili i ušli u kuću kao da se ništa nije dogodilo. Bila je to samo jedna od naših mnogobrojnih svađa. Na kraju, kada bolje razmislim, mislim da ipak jako volim svoga brata. Da ga nemam bilo bi mi strašno dosadno. Sa kime bih se igrala i svađala?

Marina Pelesk, 3. raz. PŠ Dobri Zdenci

Dežd

**Črni oblaci na nebe
su se vrnuli
i sunčeve nam skrili.
Kaplje su počele cureti
pa sme murali
jambrelu otprijeti.**

**Hudi sme bili
kaj se nisme
mogli igrati.
Same sme čakali
da sunčeve počne greti.**

Zlatko Lisak, 3.b

Maštograd

Bio jednom jedan grad,
a zvao se Maštograd !
Uputio sam se tamo
jer nisam znao kud i kamo.
Maštoglavci su tamo imali glave
pune strave.

Pitao sam duha
da li ima uha.
On mi odgovori,
a odgovor brzo stvori
pa mi kaže:
Evo ti zeca
koji peca !

Zlatko Lisak, 3.b

Kornjača
Anamaria Komin, 3.b

Moj prijatelj

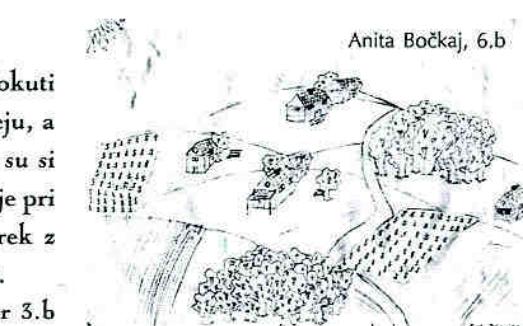
Kad sam bio u vrtiću, imao sam prijatelja Danijela. Družili smo se čijeli dan u vrtiću, a ponekad i kod kuće. Tako smo se družili četiri godine. No, tada je došao početak škole. On je živio u Stubičkim Toplicama, a ja u Gornjoj Stubici. Dugo ga nisam vidio. Ispočetka sam bio jako tužan, no tada sam upoznao školske drugove. Najdraži mi je bio Matija. On je živio toliko blizu mene, a ja do početka škole nisam ni znao da postoji. Zapravo smo se sprüateljili tek u drugom razredu. Nije me nikad iznevjerio. Najbolji mi je prijatelj.

Jurica Darapi, 4.b

V MOM KRAJU

Svake jutre tiček me zbudju z popevkama. Rojžice tak lepe dišiju. Kokuti pupievaju, krave mučeju, purani laburdiju, pajceki civiliju, kokuši kokudačeju, a deca kričuju. Kam god pugleješ bregi su zeleni, puni trsja i kuruze. V zime su si bregi bieli. Na bregima se sanjčeme i grudame. Pri nas slavime sv. Juru, pa je pri cirkve maša i veselje. Tancaju folkloraši, a nejgda nam dođe stranci prek z Francuske. Slavime i Ivanje. Sad su vredili kapijelicu. Moj kraj mi je lepi.

Danijela Salar 3.b

Anita Bočkaj, 6.b

Dvije rojžice

*Dvije su rojžice
Žrasle na kregu.
Jena rojžica
Jake je kela,
A druga je pak
Jake črljena.
Najemšul je počel
Deš careli.
Rojžice su se vode napile
I još su se jače v zrak
Vile.*

Tea Drenpolić, 3.b

Moj kokotiček

Kokotiček šari kriček,
Pak je kričal,
Im navek kriči.

Kokotiček šari kukuriček,
Veli da jednu vejluku želju ima.
Hoče si najti kokoticu.

Drugi dan sem ga vidla z Ivezkovu
Ščera je bil z Jurekovu,
Zutra bu bil z Štefekovu.

Anamaria Komin, 3.b

Kokot
Danijel Čmarec, 2.b

MOJ ZNATIŽELJNI PRIJATELJ

Imam prijatelja koji stanuje u susjedstvu. Svaki dan dolazi u moju kuću. Mene stalno pita gdje su mi autići? Kada mi tata dolazi s posla i gdje mi je mama? Pita me zašto moram ići u školu? Onda me pita zašto moram u školu nositi papuče? Pa me pita zašto imam tehničku, a ne običnu olovku i zašto pišem? Zašto učim računati i čitati? Zašto, zašto, zašto? Baš je dosadan taj moj mali prijatelj. Moram ga jednom povesti u školu da me prestane gnjaviti svojim pitanjima.

Luka Horjan, 2.b

Moja dragocjenost

Učenik sam četvrtog razreda. Idem u školu kako bih nešto naučio da se u budućnosti mogu brinuti za svoju obitelj i kako bi svojim radom nešto pridonio u našu zajednicu. Kada me netko u obitelji zamoli da mu pomognem, s radošću to činim, jer ih jako volim i znam kako su oni teško radili da bih ja udobno živio. Tati operem automobil i posložim alat, a mami operem suđe, pometem kuću i brišem prašinu. Takoder sam spremjan pomoći svakome drugom čovjeku koji je u nevolji i treba nečiju pomoći. To je moja dragocjenost.

Marko Smetko 4.r, Sveti Matej

Čizmica u prozoru

Nikolinjsko je veče tada svatko ima sreće.

Čizmica u prozoru, smijeh u televizoru.

Dječica se raduju stalno poskakuju.

Krampus ide, plaše ga se čak i ribe zbog zvečkanja lanca i lajanja pasa.

Tome kraja nema jer se Nikolinje sada sprema.

Valentina Smetko, 3.a

Sova

Svaku noć čujem sovu. Jako kriči dolje u šumi. Ne volim ići van jer se plašim njenog glasanja.

Ja bi htjela da sova pjeva lijepo kao kos. Mama kaže da sove po noći love miševe, a po danu spavaju. Sova mi je lijepa ptica.

Manuela Gospočić, 2. b

Moja je želja nemoguća.

Ja bih htio za ljubimca Komodo zmaja. To je gušter do tri metra dug. Iako ga je nemoguće prijetomiti, ja bih pokušao. Baš je lijep, ali je i opasan. O njemu znam da je jako proždrljiv, opasan i da živi na otocima Komodo, da se hrani ribama i kopnenim životinjicama ako ih ulovi na pojilištu. Ovi gušteri su zakonom zaštićeni. Neke ženke jedu svoja jaja i mladunčad.

Meni je Komodo zmaj jako lijep i želio bih ga za ljubimca, ali to je ipak samo neostvariva želja.

Martin Sinković, 3.a

Zaljubljena olovka

Bila jednom jedna olovka u školskoj torbi. Zaljubila se u bilježnicu. Veselo je olovka pisala po bilježnici, a i bilježnica je bila sretna. Svakog su jutra zajedno u đačkoj torbi putovale u školu. Svako jutro su bile sve sretnije. Jednog dana doble su petice. Tada su bile još sretnije, a onda su jednog dana doble jedinicu. Kada je bilježnica rekla olovci da su doble jedinicu, olovka je bila tužna, a zatim je i zaplakala. Tada su odlučile da se to ne smije ponoviti. Dalje su dobivale petice i tako sve do kraja školske godine.

Petra Labaš, 2. razred PŠ Sveti Matej

Matija Ilinić, 3.b
Kornjača

Sova
Manuela Gospočić, 2.b

Čuda u prirodi

Kad bi se oženilo sunce i kiša, nebo bi se pretvorilo u najveću paletu boja, trava ne bi bila zelena, već bi svaki tren mijenjala boje. Cijela bi priroda izmjenjila izgled. A kad bi se oženilo proljeće i zima drveće bi bilo okičeno različitim cvjetovima, mirisalo bi najljepšim mirisima, bilo bi obučeno u bijelu haljinu satkanu od nježnih pahuljica. Za Božić ne bi trebali kupovati nakit za bor, nego bismo ga ukrasili kiticama cvijeća svakojakih boja.

Tihana Lisak, 2.r. PŠ Sveti Matej

ŠKOLA

Kad bi škola mogla biti od čokolade,
a hodnici autocesta za autiče male.
Da je ploča velika lizaljka, a stolice njihaljke,
knjige lopte, a bilježnice lutke, u nju bi hrlići đaci mali.
Zar niste to znali?

Ivana Ilinić, 2.b

U STRAHU SU VELIKE OČI

Večeras će me opet loviti mrak po sobi. Držim prst na šalteru i ne mogu ugasiti svjetlo. Bojam se da me mrak ne ulovi dok trčim do kreveta. Do sada sam svaki put uspjela pobjeći, ali nikada se ne zna. – Tri, četiri, sad – gasim svjetlo i trčim prema krevetu. U tom strahu noge su mi se tresle i pala sam prije nego što sam stigla do kreveta. – Bože moj! – mrak je bio ipak brži i zgrabio me za nogu. – Pojest će me – bilo je prvo što sam pomislila. Oči sam zatvorila da ga ne vidim kako me želi progušiti. Jednom rukom pipkam oko sebe. Mrak obilazi oko mene kao tigar oko svoga plijena. Kosa mi se diže na glavi, a srce će svaki čas iskočiti. Njegove crne ruke obavijaju se oko mene. – Ne, ne smijem mu se dati. – pomislila sam i puzeći lutala po sobi. Glavom sam u nešto udarila. Bio je to krevet. Moj spas. Skočila sam na njega i pokrila se preko glave. Sad sam oči širom otvorila, ali sve je bilo crno. Pa on je tu ispod deke! On je svugdje, nemam se gdje sakriti. Cijelo tijelo oblilo mi se hladnim znojem. Koža se toliko naježila da si se mogao na njoj ubosti. Začujem škripanje. Možda mrak odlazi. Ali ne. – Joj – uvlači se pod moju pidžamu, štipa me za nos i čupka mi kosu. – Čime da se branim od tog mraka? Neka me pojede – odlučila sam. Ali neću se samo tako dati pojesti. Prije toga želim se susresti s njim oči u oči. Bacam deku sa sebe i onako dršćući, polako otvaram oči. Jedno po jedno oko. Sada je gotovo. Ali ne. U tom trenu nešto mi padne napamet. Pa mogu pokušati. Zašto ne? Možda ću biti brža od njega. On se već umorio dok me strašio. Skočim s kreveta i potrčim do šaltera. Kad sam gore stavila prst ugledala sam njegove crne oči. Ovaj put će on od straha zatvoriti oči. Stisnula sam prekidač i svjetlo se upalilo. Mrak je uplašeno pobjegao, a ja sam se zamalo bila predala.

Manuela Novina, 3.a

ZAŠTO

Zašto je lišće žuto?
Zašto je njiva pusta?
Zašto pada magla gusta?
Zašto oblaci plaču?
Zašto vjetar svira?

Znam.
Jesen je kriva!

Petrica Španec, 2.b

VETER

Zabil se veter v drve,
zatrese jenu granu,
i splašil vranu.

Išel je veter dale,
zabil se v staru šupu,
i z drugoga kraja
napravil veliku rupu.

Kad mu je već bile dosti,
rekel je sam sebe:
"Idem pučiniti stare kosti".

Matija Ilinić, 3.b

Zagorje

✓ našem zagorju
cvetek cveteju,
tiči popijevaju i
purani grozdje zobaju!

✓ trnacu se
krave paseju,
a na dvorišču
se deca igraju!

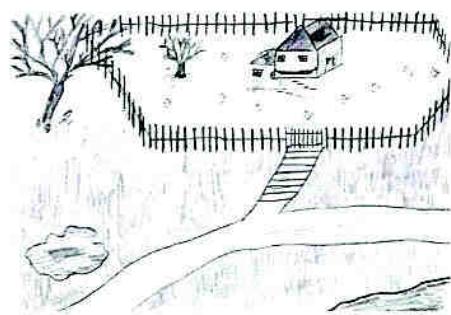
Kokoti slikut
skačeju, kukuričeju
i kokoši naganjaju!

Katarina Pasanec, 3.b

U mom kraju

Vjutre sem se zbudila. Pugledala sem čez okne i čula kak tičeki pupevaju, kokoti kukuričaju, kravice mučaju, guske gačeju, koze bečiju i pesi lajeju. Male kesneš je veter zapuhal: v kuružnjak, strehu, vrt, trnac, kuruzu. Išla sem v dučan i videla dedeka kak snima peneze iz grtašlina za cigaretline, a ja sem brojila za cukur. Vrnula sem se hiži i sela za stol. Za stolem sem ijela bažulj z zeljem. Kad sam pujela, išla sem se igrat. Brze je došla kmica na moj kraj.

Mateja Hren, 3.b

Lipin pučkoškolac 6

Varijacije na temu:

Varijacija br. 1

Sveti je Nikola, kao i svake godine, išao pješke putem prema gradu. Nosio je veliku vreću punu darova. Bio je zamišljen i tužan. Nije imao vremena u samo jednoj noći svoj djeci podijeliti darove. Grad je bio velik i pun djece.

Ugledao ga je pilot helikoptera i rekao: "Tako nećeš daleko stići, sveti Nikola! Znaš što? Ja ču te prevesti. Sjećam se kako sam i ja u svom djetinjstvu željno očekivao tvoj dolazak." Tako je sveti Nikola ušao u helikopter i krenuo. Sveti Nikola je sav sretan bacao darove u dječje cipelice. Uspio je u vrlo kratkom vremenu svoj djeci podijeliti darove, a nije se umorio.

A, Krampus? Krampus nije bio te sreće. Imao je punu vreću šiba i teške lance kojima je namjeravao plašiti djecu. Ali djece je bilo tako puno, a noć nije tako duga da bi ih stigao sve obići. Ujutro je bio umoran, a vreća mu je bila skoro puna. Nije uspio ostvariti svoj naum da svakom djetetu stavi šibu u cipelicu. Morao se zadovoljiti time da posjeti samo najzločestiju djecu. Ali i u njihovim cipelicama su već bili darovi svetog Nikole. Bio je ljut na svetog Nikolu i na svu djecu.

Nikako nije mogao shvatiti kako je to uspjelo svetom Nikoli.

Martin Sinković, 3.a

Varijacija br. 2

Sveti Nikola se jednom jako razljutio na Krampusa i životinje u nebesima jer toga je prosinca bilo hladno kao da je temperatura zraka minus sto, a oni se nisu htjeli ni pomaknuti. Sveti Nikola ih je zvao, ali oni su bili glupi i tupi pa im je onda rekao: "Nači ču novog Krampusa i životinje druge." Životinje i Krampus se nisu zamarali time jer je Krampus gledao časopis Playboy, a magarčić i deset bijelih konja slušali su svoju omiljenu grupu Bretney Spears najglasnije što su mogli. Nije ni čudo što ga nisu čuli.

Upatio se svetac pješke s nebesa do planeta Zemlje. Obišao je velike gradove, sela, države... Preostalo mu je još jedno selo. Prolazio je pokraj aerodroma i jedan ga je pilot ugledao pa reče svecu: "Sveti Nikola, tako nećeš do jutra stići u to daleko selo. Daj da te odvezem tamo svojim helikopterom." On se začudio, ali je brzo pristao. Kad je u helikopteru skinuo vreću s ramena, na tom mjestu mu je u koži bila rupa centimetar duboka. Brzo su stigli do sela.

Kad su seljaci čuli da nešto brunda, cunda, krunda, funda, kljundra, trunda, stalno su govorili jedan drugome: "Ki je to vrag v pol noći?" Kad su vidjeli svetog Nikolu, stavljali su naočale i mislili da su ludi, a kada se helikopter spustio na zemlju povjerovali su i veselili se.

Sutra ujutro cijelo je selo o tome razgovaralo, a sveti je Nikola ostavio poruku: "Ako mi i druge godine životinje budu lijene, opet ču doći helikopterom."

Valentina Smetko, 3.a

Ovo je jedna od boljih znanstveno-fantastičnih serija u svijetu. Glavni likovi su agenti FBI-a, Fox Mulder i Dana Scully. Oni istražuju paranormalne pojave. Mulder svaku pojavu objašnjava i vjeruje da ima paranormalno značenje, dok Scully ne vjeruje u paranormalno već traga za racionalnim, znanstvenim objašnjenjem neobjašnjivog. Njihova istraživačka puna je nesuglasica, no na kraju ipak dođu zajednički do rješenja koja su najčešće točna. Unatoč svemu, zajedno su najuspješniji agenti FBI-a. Zato nije čudno što u svijetu postoje klubovi obožavatelja Dosjea X. Gledateljima se ta serija jednostavno sviđa. Za Lipin pučkoškolac B. Šenjug otkrila je svoju tajnu bilježnicu u kojoj čuva kratke sadržaje svih epizoda - od prve do zadnje! Evo jedne stranice iz njene bilježnice.

6. Epizoda Novog Serijala

Skupina ljudi je kartala. Jedan je dobio 100 000 \$, ali nije dao priliku igračima da vrati novac već se pokupio kući. Dva čuvara su ga zaustavila i bacila kroz prozor s 30. kata. Pao je u kolica s rubljom i tako se spasio i otišao kući.

Mulder i Scully su se našli u Chicagu. Mulder je znao za podrum u zgradu i tamo odveo Scully. Mulder je mislio da taj čovjek, Henry Weems ima osobite mogućnosti i gen za brzo ozdravljenje. Kad su pogledali u kolica u koja je pao, našli su umjetno oko.

Došli su u zgradu da razgovaraju s njim. Čim su ušli, vlasnica je zamolila Muldera da zatvori ventil za vodu. No, voda je samo još jače curila i Mulder je propao kroz pod i u sobi ispod našao Henryja. Popričali su s njim i dali mu ono umjetno oko. Vidjeli su neku napravu koju je Henry napravio. Kad se Mulder vratio po ključeve, začuo je pucanj. Došao je do Henryjevog stana i bio je za nogu obješenog mrtvog čovjeka kako visi s lustera. Henry je nestao. Mulder je objasnio Scully teoriju kako se Henry izvukao i živ nekamo pobegao. Scully je popričala s dječakom iz susjedstva Richijem koji ima bolesna jetra. To je Henry slušao iz svog skrovišta i kasnije se javio dječaku.

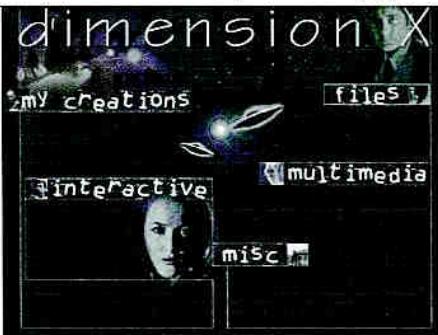
Mulder je provjerio neke podatke o Henryju. U zrakoplovnoj nesreći jedino je on preživio, ali je tada izgubio oko.

Henry je u dučanu ostrugao sreću i dobio 100 000 \$, ali je bacio sreću u koš za smeće jer je otpłata dobitka predugo trajala. Neki čovjek je to uzeo. Henry je rekao neka ostavi jer će mu se nešto ružno dogoditi. Čovjek ga nije poslušao i zaista, pregazio ga je kamion.

Kad se Henry vratio u stan, tamo ga je čekao Mulder. Došao je čovjek, jedan od onih kartaša, koji je htio upucati Henryja i Muldera. Stvar je spasila Scully, no Mulder je lakše ranjen dok Henryju nije bilo ništa.

Mulder je shvatio da je Henry čovjek s najviše sreće na svijetu, ali ta sreća uništava sve koji su u njegovoj blizini. Shvatio je i to da mu treba novac za Richijevu operaciju. Kako bi to potvrdili, Scully i Henry su izvlačili karte. Dogodilo se nešto čudno – Scully je pobijedila. Henryja je zatim pregazio kamion, ali je ostao živ, jedino mu je ispalo umjetno oko. U međuvremenu zločinci koji su kartali s Henryjem oteli su Richijevu majku, a dječaku se stanje pogoršalo te su ga prevezli u bolnicu.

Dok su Mulder i Scully razgovarali o sreći, Henry je došao svojim neprijateljima i molio ih da vrati Richijevu majku. Vratili su je, ali je došlo do sukoba između neprijatelja i Henrijha. Kad je došao Mulder, bio je da neprijatelj mrtav visi obješen za nogu. Na narukvici je pisalo da je on donator organa i da ima krvnu grupu B koja je trebala dječaku za spas.

DOSJEI X na internetu

**SURE
FINE
WHATEVER**

**mulder, i want you to close
your eyes and i want you
to think to yourself:
"there's no place like home."**

**you saved the world, scully.
yeah, you're right. i did.**

TRIANGLE

Svi ljubitelji horor serije DOSJEI X mogu uživati u novim serijama producenta Chrisa Chatera. Dok se neki zabavljaju gledajući, drugi, naime čitajući. Kad gledate jednu epizodu i tu istu opet pročitate vide se neke razlike. Čitanje je napetije, a kad se gleda sve su slike jasne. Osim što čitajući knjigu razvijamo memoriju, u ovakvim knjigama razvijamo i smisao za horor, dok se gledanjem to ne može bitno izraziti. Zato se preporuča čitanje knjiga poput ove. Ljubitelji čitanja mogu posudit knjigu DOSJEI X u knjižnicama (i uživati). Janko Škudar, 7.b

wallpaper from dimension x: riley.simplenet.com/xfiles/

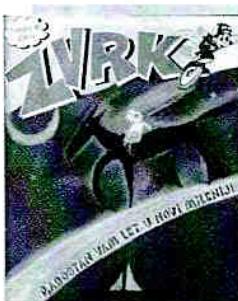
modra lasta

Ovo nije nikakva lastavica koja kruži po nebu ili po visinama. To je časopis u kojem možeš pročitati sve i svašta, pa ti onda u glavi mogu kružiti laste znanja. Odmah, kad je kupiš, pročitaj ju od početka do kraja. U njoj ima mnogo toga za čitati, krenuvši od raznih novosti, intervjuja s nekom poznatom osobom, priča, članaka o prirodi, glazbi, povijesti, umjetnosti i modi pa sve do stripova. Naravno u listu možeš rješavati neke zagonetke, pitalice ili pak križaljke. Modra lasta vam nudi knjige i filmove koje možete naručiti. Sve što vas zanima ili bi željeli znati nešto više, pitajte uredništvo tog časopisa i oni će vam odgovoriti. Ako vas sve to zanima slobodno se pretplatite. Modra lasta je baš pravi izbor kojeg tražite. Pretplata košta samo 70 kuna.

Znati ćete nešto više, a pri tome ćete se još i dobro zabaviti.

Valerija Benko, 8.a

ZVRK

Zvrk je časopis za sve uzraste. Izlazi jednom mjesечно. U njemu možete naći sve: pjesme, likovne stranice, predstavljanja obitelji, eko kutak, sve do stripova, rebusa, viceva, križaljki. Ukupno ima 40 stranica. Zato, pojurite u našu knjižnicu, potražite učiteljicu Ines i preplatite se. Vjerujte nam, nećete požaliti.

Ana i Anica

TAJNA ZELENOG PEČATA

Hana Ožogovska

Knjiga "Tajna zelenog pečata" je knjiga za sve učenike koji vole napete i humoristične radnje. Glavni lik je Stefan Ždral, dječak koji upada u razne zgodе i nezgode. On također i pomaže svojoj prijateljici Alini. Alina je u jednoj tajnoj bandi koja od nje traži novac i ostavlja joj šifrirane ceduljice sa zelenim pečatom. Zanima li vas kako će završiti Alina, da li će Stefan i njegovi prijatelji dobiti bicikl te drugi detalji, pročitajte knjigu.

Ivana Anušić, 7.b

DVIJE ISPRIKE KNJIŽIGAMA

isprika br. 1

Puno knjiga napisano je za djecu. Kad sam bio mali, mama mi je čitala priče. Volio sam ih slušati. Ona je željela da se i ja sam potrudim i pročitam neke od njih, zato mi je kupila nekoliko malih slikovnica. Nedavno sam tražio nešto u ormaru i našao te slikovnice potpuno nove i nepročitane. Bilo mi ih je žao što su tako dugo čekale da ih pročitam. Pomislio sam da bi im se mogao ispričati.

Ante Pešec, 4.b

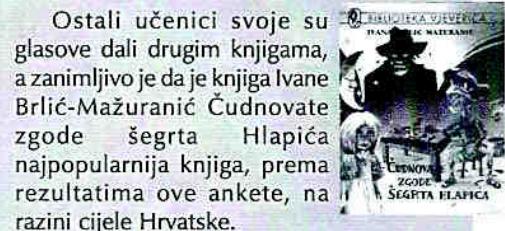
isprika br. 2

Ja se moram ispričati svojoj knjizi iz hrvatskoga. Kad smo imali iz nje zadaću bacala sam ju po sobi kao loptu. I rekla sam joj da je najdosadnija i najgluplja knjiga na svijetu. Ja bih se trebala ispričati svojoj knjizi i to pod hitno. Moja knjiga bi po mojem ponašanju odlepršala van. Molim te, draga knjigo, da mi oprostiš zbog mojeg ponašanja. Obećajem ti da te više neću povrijediti i da ću ubuduće iz tebe marljivo učiti. Kad sam se knjizi ispričala, ona se obradovala i dalje smo zajedno marljivo učile.

Mateja Pikec, 4.b

Pod kraj prošle školske godine, kad je 5. broj školskog lista već bio u tisku, u suradnji s Knjižnicama grada Zagreba provedena je akcija u kojoj se birala *Moja najdraža hrvatska dječja knjiga*. Anketne lističe podijelila je knjižničarka, a odazvalo se 273 učenika. Evo i rezultata - u zagradi je broj glasova:

1. Ivana Brlić-Mažuranić:
Čudnovate zgodе šegrta Hlapića (62)
2. Mato Lovrak:
Družba Pere Kvržice (55)
3. Mato Lovrak: Vlak u snijegu (33)
4. Ivan Kušan: Koko u Parizu (19)
5. Hrvoje Hitrec: Smogovci (18)
6. Ivana Brlić-Mažuranić:
Priče iz davnine (11)
7. Zlatko Krilić: Zagonetno pismo (8)
8. Sunčana Škrinjarić:
Plesna haljina žutog maslačka (6)
9. Ratko Zvrko: Grga Čvarak (5)
10. Nada Iveljić: Dođi da ti pričam (4)

knjižničarka
Ines Krušelj - Vidas

Knjižnica i vi

Dana 20. 11. obilježava se svjetski Dan djetetovih prava. Zamolili smo učenike 5.c i 6.a razreda da napišu koja su njihova prava, ali i dužnosti u školskoj knjižnici.

PRAVA DJECE U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI:

- da posudim knjigu koju hoću
- imam pravo tražiti knjigu koju trebam ili koja mi se sviđa
- imam pravo razmisliši što ću posudititi
- mogu prolistati željenu knjigu
- imam pravo birati knjige bez ometanja i u miru
- mogu razgledati i knjige koje ne posuđujemo
- knjižničarka mora dobrovoljno dočekati djecu u knjižnici
- imam pravo nešto više znati i otkrivati druge svjetove i druge živote
- djeca trebaju znati što je knjiga
- djeca trebaju biti poštena u knjižnici
- ako trebamo neku knjigu, a ne znamo gdje se nalazi, možemo pitati knjižničarku
- djeca imaju pravo pitati knjižničarku ako im nešto nije jasno o piscu ili knjizi
- djeca imaju pravo pomagati knjižničarki oko knjiga u knjižnici
- djeca imaju pravo da se sami snadu u knjižnici

MOJE DUŽNOSTI U KNJIŽNICI:

- čim udem u knjižnicu, moram se pristojno ponašati
- u tijeku izabratim knjigu i reći knjižničarki svoje podatke i knjigu koju sam posudila
- pročitanu knjigu moram vratiti
- vraćena knjiga mora biti neoštećena, cijela i uredna
- moramo knjigu pročitati i napisati lektiru
- knjigu moramo vratiti na vrijeme
- posuđenu knjigu treba redovito čitati
- knjige se ne smiju dugo zadržavati kod sebe, a pogotovo ako ih ne čitaju
- ne smije se vikati, naguravati, razbacivati knjige

MOJE PRIMJEDBE:

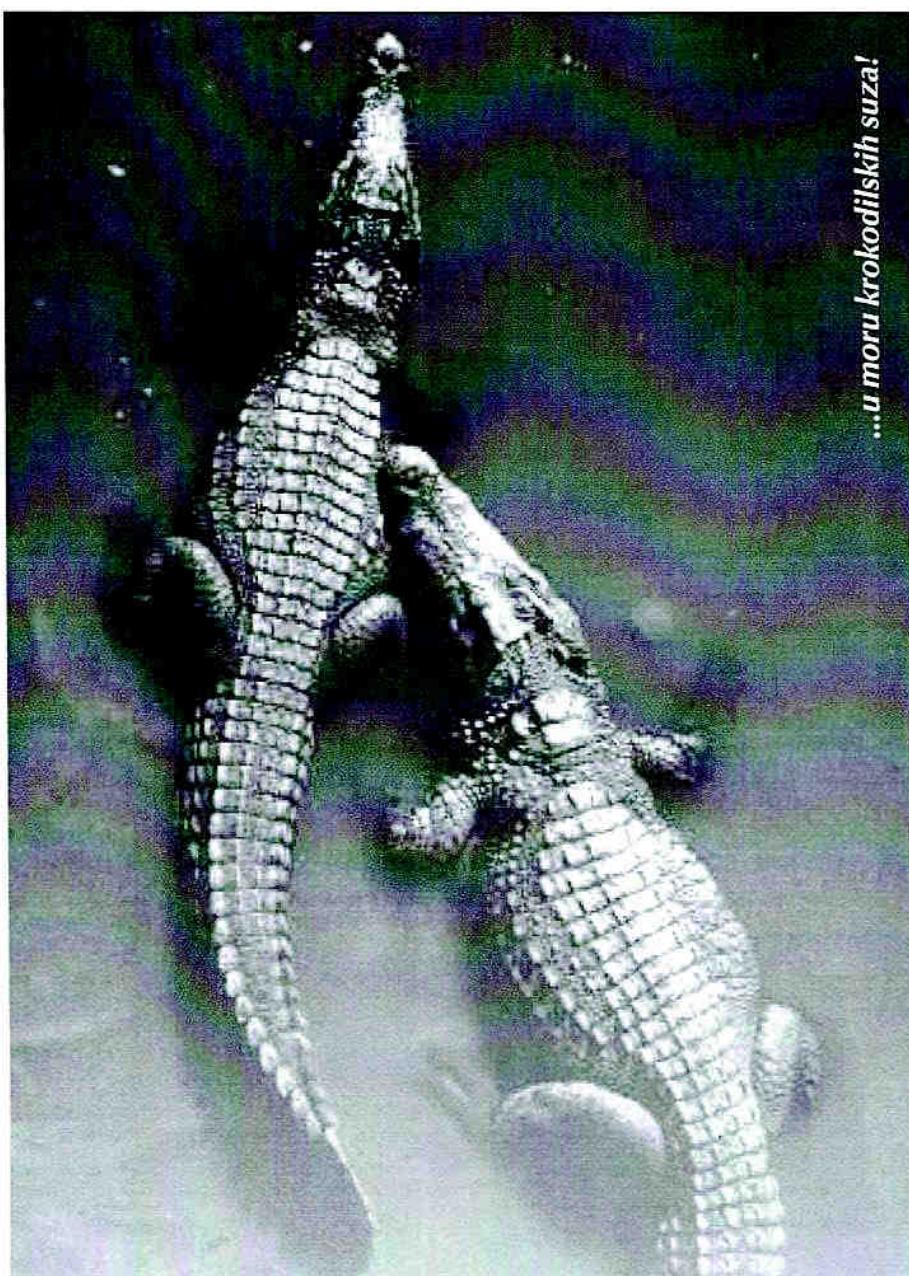
- knjižnica bi trebala raditi cijeli dan
- u knjižnici nema dovoljno knjiga i djeca ne mogu na vrijeme posuditi i pročitati knjigu
- djeca bi trebala birati što žele čitati, a ne da im zadaju

lističe pregledale i obradile Valerija Benko i Božica Šenjug, 8.a

TINEJDŽERSKI ŽARGON

U ovom se naslovu nalaze dvije ne baš svima poznate riječi zato ih treba objasniti. Tinejdžer ili tinejdžerica je dječak ili djevojka u dobi od 13 do 19 godina. To je razdoblje kada su česti sukobi s najbližom sredinom jer nove generacije donose uvijek neke nove ideje, stavove koje stariji teže prihvataju. U takvoj situaciji, da bi se i govorom razlikovali od starijih, mladi stvaraju svoj posebni govor u kojem uobičajenim riječima daju drugo značenje. Takav govor naziva se žargon, slang ili šatra. U tinejdžerskom žargonu ima dosta riječi iz engleskog i drugih stranih jezika.

bye - bok
bad - loše
bedamet - nogomet
bic - bicikl
buraz - brat
cool - super
cuga - piće
cvikeri - naočale
čiči - sjedni
fakat - stvarno
fikser - narkoman
flaka-odjeća
fotka - slika
frendica - prijateljica
frend - prijatelj
friz - kosa
gajge - vješala
guba - izvanredno
hay - bok
hay life - dobra zabava
ilenjac - neposlušan
kompa - prijatelj
kompić - kompjuter
lova - novac
mačka - zgodna cura
matka - matematika
mjuza - glazba
murja - policija
najke - tenesice
O.K. - dobro, odlično
pajdaši - prijatelji
pajkani - policaci
peretnjak - neodgojen čovjek
pljuga - cigarete
pljuganje - pušenje
profa - profesorica
profač - profesor
raska - razrednica
rođkas - rođendan
simpa - simpatičan
skuliker - nadimak
sorry - oprosti
šiza - jaka nervosa
telembus - budala
telkač - televizor
zvijer - luđak
žoga - lopta
priredili Janko Škudar i Mario Sviben, 7.b

... u moru krokodičkih suza!

Zake me dečko ne voli?

• Hm... zake te dečko ne voli? Dugo smo razmišljali o tvome pitanju i na kraju se teško odlučili za odgovor. Ti si postavila jedno pitanje koje muči mnogo djevojaka tvoje dobi. Zato ne očajavaj, jer ima mnogo zgodnih "frajera" na ovom svijetu. To što kažeš da te on ne voli, ne mora stvarno i značiti, jer zasigurno ima mnogo problema u svom životu i zato PAZI! Nemoj riskirati život zbog njega, koji te nije vrijedan.

Volin jednog dečka, **ali on meni ne** gleda. Što da učinim? **Molim savjet i pomoć!**

• Ah ljubav, ta ljubav! Razmotrili smo i tvoje pitanje i želimo ti savjetovati: ne trci za momkom, ne šalji mu pozdrave i ljubavna pisma, ne glupiraj se pred njim nego budi ono što jesi. Tada ćeš vidjeti da će te zavoljeti i sam će ti prići. Do tada potraži nekog drugog "zgodnog komada", dok se ovaj prvi sabere. Neka te tješi da ON NIJE JEDINI NA SVIJETU! Vidjet ćeš da će ti uspjeti.

ZELENO - PLAVO - CRVENI

RAZGOVOR

... KOJI SU VODILE TRI OSMAŠICE ZA VRIJEME JEDNOG – NE ZNA SE KOJEG – ŠKOLSKOG SATA, NA KOMADIĆU IZGUŽVANOG PAPIRA, OLOVKAMA RAZLIČITIH BOJA.

- E, Sanja! Bok! Kak si? Jel' me nastavnik zapisaš?
- Je! Kad si ti prešla, neke je počeo pisati i onda je Perfa pital nastavnika kaj piše i on je rekao da je zapisao tebe i da više nikoga ne bude pustio na WC.
- P.S. Posudiš tu zelenu penkalu, baš je mrak!
- To je od Draža! Ali on ti posudi!
- Za M.: Kak si?
- Cool! Ti?
- Ok! Kak to da nisi super?
- Jesam!
- Kak ti je super ta plava penkala!
- Posudiš?
- Dok mi ti vratiš zelenu! Kaj dešte?
- Pogodi!
- I, mi nemamo zelenu!
- Ok! Budete ostale 7. sat?
- Sanja: Ne znam.
- Martina bu!
- Kak zakon crvena penkala! Posudiš?
- Aha! Vratite zeleno-plavu!
- Baš!
- Cure! Znate novosti?
- Kaj?
- Ne znam, zato vas pitam!
- ...

TOP LISTE

NAJGLEDANIJI FILMOVI – videoteka Fortuna

1. Gladijator
2. American Pie
3. Erin Brockovich
4. Dogma
5. Payback

NAJ SONGOVI – kod učenika

Strani:

1. Again (Lenny Kravitz)
2. Stan (Eminem)
3. La Passion (Gigi D' Agostino)
4. Who let's the dog out? (Baha Men)
5. Rollin' (Limp Bizkit)

Domaći:

1. Ako me ne voliš (Nina)
2. Duga devetka (Psihomodo pop)
3. Rigolotto (Hladno pivo)
4. Debakl (Psihomodo pop)
5. Ostani (E. T.)

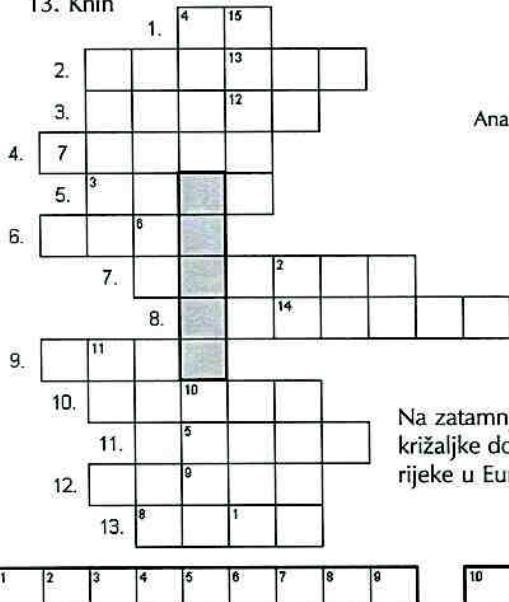
Za vjerodostojnost podataka jamče napredni informatičari, zajedno s Vama.

PRIČA O JESEN
grupni rad 2.b razreda

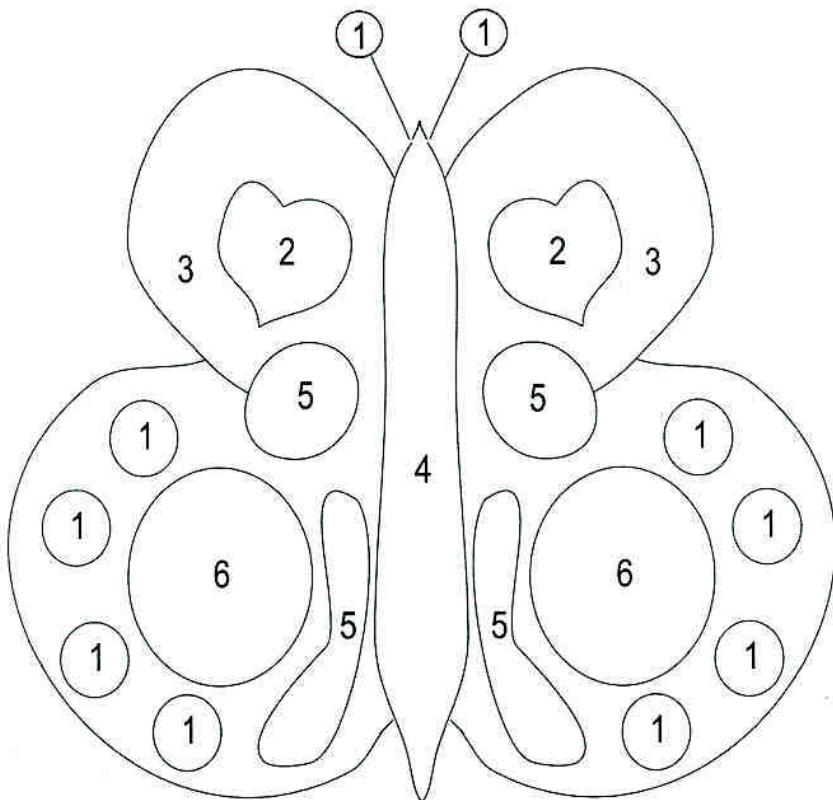
RAzBiBRiga

Upiši rijeke koje prolaze kroz gradove:

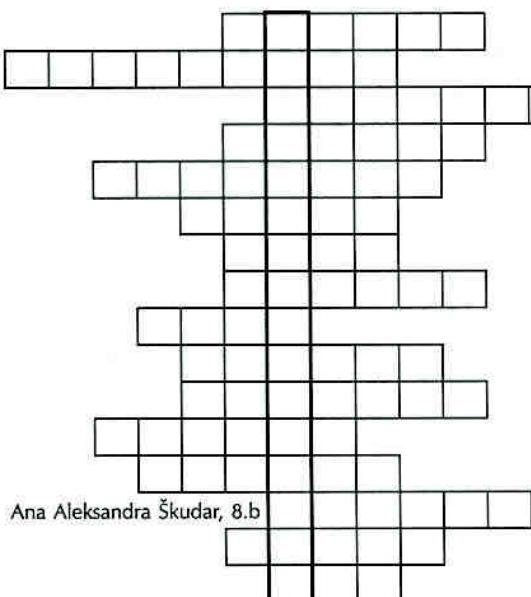
- 1. Torino
  - 2. Rim
  - 3. London
  - 4. Pariz
  - 5. Zagreb
  - 6. Lisabon
  - 7. Prag
  - 8. Toulouse
  - 9. St. Peterburg
  - 10. Köln
  - 11. Varšava
  - 12. Lyon
  - 13. Knin

Složi slova po broju i dobit ćeš ime mora u koje se ulijeva najveća rijeka Europe.

Složi dugine boje po redu i zatim oboji gornji crtež, uzimajući za broj 1 prvu boju i tako redom. Za nagradu dobit ćeš šarenog leptira.

Ana Aleksandra Škudar, 8.b

1. Njome pišemo
  2. Hrvatska graniči s njom
  3. Gospodin među kokošima
  4. Najviši vrh Hrvatske
  5. Ocean
  6. Na njemu pišemo
  7. Novčana valuta
  8. Ide u školu
  9. Udišemo ga
  10. Na njemu sjedimo
  11. Sport
  12. Školski predmet
  13. Kontinent
  14. Otočić blizu Dubrovnika
  15. Glavni grad Francuske
  16. Životinja

	Plemenita kovina	Žive u vodi	Bik bez B	Engleski NE	Svjetske vojne igre	Kratica za kunu	2 ista samo-glasnika
Nikola Šubić...							
Školski predmet							
1. i 2. slovo abecede			Kratica za kilometar	Najranje slovo 2 ista slova		Bik bez početka	Osobna zanjenjica
Bilježnica					Uzvuk J		
Okruglo slovo		Mama					

Ilyan Dinjar, 8.a

SVE O PLAVIĆAMA

Priča br. 1

- Pita Jura Baru: "Znaš ti Bara kaj plavuša dela ispod drveta?"
  - Bara kaže: "Čeka Jutarnji i Večernji list."

Marija Salar 6.a

Priča br. 2

Išle dvije plavuše na smetlište. Na smetlištu je bilo ogledalo.

- Prva plavuša ga primi u ruke i kaže: "Joj, pogledaj ovo je moja slika".
  - A druga ga uzme u ruke i kaže: "Joj pogledaj kako si grda".

Marija Hren 6.a

Priča br. 3

- Pita Marina Marka: "Zašto plavuša baca tablete u more?"
  - Marko odgovori: "Ne znam."
  - Zatim mu Marina kaže: "Zato jer na njima piše PLIVA."

Marina Razum 6.a

MARTEN d.o.o. Zagreb, B. Magovca 23

PEKARNICA "ZLATNO KLASJE"

SVE VRSTE KRUHA I PECIVA UKRASNE POGAČE

Pekarnica: Marija Bistrica, Kolodvorska 96

Tel.: 049 / 468 744, mob.: 091 500 39 39

Prodavaonica: Marija Bistrica, K. Tomislava 3

Tel.: 049 / 469 404

Učinite život ljepšim!

42000 VARAŽDIN, Pavlinska 3 (PC CONNING) Tel.: ++ 385 0 (42) 321-110, 321-112
I.D. kod: HR - AB - 42 - 070049108 Tel./fax: ++ 385 0 (42) 321-113

Luka Postružin, 3b
- kornjača

Manuela Ruklić, 2b
- kokoš